

„A modern világ átokfutása ott és akkor kezdődött el – s azóta is tart –, mióta ebben a világképben, ebben a konstrukcióban nincs helye Istennek, s nincs, aki megkérdje az alvó lelkiismerettől: »Hol van Ábel, a testvéred?«

▶ Égtájoló – 3. oldal

„Azután tökéletes isteni időzítéssel hat óra körül kisütött a nap, és az égből jövő áldás már nem csapadék formájában, hanem az előadók szavain és dalain keresztül ért el hozzánk.”

▶ Zene a háztétlőn – 9. oldal

„Ecsedi Zsuzsa az Evangelikus Élet ÉnekKincsTár rovatát mutatta be, kitérve a szerkesztés műhelytitkaira és a cikkek írása során felfedezett új összefüggésekre.”

▶ Orgonaregiszterektől kóruszólalomig – 10. oldal

Az igazi ajándék ▶ 2. oldal
Jónás könyve – a küldetés ▶ 2. oldal
Országos evangélikus nyári táborok 2008. ▶ 6–7. oldal
Hogyan lehetsz sikeres? ▶ 9. oldal
Góliát-köztel a júniusi hőségben ▶ 10. oldal
A Szélrózsza környezetvédelmi programjai ▶ 11. oldal

FOTO: REZESSY SZABOLCS

Szombathely (kora) esti csúcsforgalom az Evangelikus Országos Múzeum bejáratánál

Szent és profán – érték(t)rend

Avagy: pincébe úzótt tárgyak egy nem mindennapi nyárejszakán...

▶ A múzeumok éjszakáját öt évvel ezelőtt afféle „próba-fesztivalként” elindító kulturális minisztérium talán maga sem gondolta, hogy ilyen sikeres utat jár be a rendezvényesorozat a nyár leghosszabb napjának legközelebbi éjszakáján: Szent Iván éjjelén, pontosabban a hozzá legközelebb eső szombaton. A kultúra és a művészet, a jártékos ismeretszerzés iránti fogékonyság meglepte mára egyértelműen bebizonyosodott, hiszen ismét megdőlt a látogatói rekord: az Oktatási és Kulturális Minisztérium (OKM) sajtóirodája által lapzáránkkor közölt előzetes adatok szerint idén mintegy 330 ezer látogató vett részt a programokon az ország 1300 múzeumában, illetőleg kiállítóhelyén. Budapesten több mint 162 ezren, vidéken pedig több mint 170 ezren zárandokoltak el a nyitva tartó kulturális intézményekben. Idén első ízben az Evangelikus Országos Múzeum (EOM) is csatlakozott a múzeumok éjszakájához Szent és profán című rendezvényével. A különleges alkalomra különleges kiállítás készült.

▶ Folytatás az 5. oldalon

Bibliamaraton a Deák téren

▶ Az elmúlt hét végén „ökumenikus staféta” hívta fel a figyelmet a főváros szívében a könyvek könyvére. Június 20-án és 21-én napközben a Deák téri evangélikus templom lépcsőjén a Református Közéleti és Kulturális Központ szervezésében, szombaton kora estétől éjjelig pedig a Múzeumok Éjszakájának programjába kapcsolódó Evangelikus Országos Múzeum (EOM) szervezésében a Deák téri templomban hangzottak el előadások a Szentírásból.

„Ne gondoljon arra, hogy majd mások jönnek, mert ők is így gondolják! Jöjjön el, szánjon rá tíz percet az életéből, hogy a könyvek könyvét népszerűsítse, legyen a reklámemberünk!”

▶ Folytatás a 4. oldalon

Pokorni Zoltán

Suchman Tamás

Szeretet(otthonok) új (épület)szárnyai Gyenesdiás Rákospalota

▶ Háromnegyed évszázada kezdte meg működését a Balaton-parti Gyenesdiáson a Kapernaum konferencia-központ és szeretetintézmény. A jubileumra korszerűsítették, kibővítették az épületet, június 21-én pedig ünnepi programmal emlékeztek az eltelt évtizedekre és a szolgálatukat korábban az intézményben végzőkre. Az ünnepség részeként hálaadó istentiszteletet tartottak, előadások hangzottak el, kiállítás nyílt a Kapernaum történetéről, és ez alkalommal áldotta meg Ittész János elnök-püspök az épület új szárnyát, illetve harangtornyát.

▶ Folytatás a 3. oldalon

▶ Új épületszárnyal egészült ki az immár három éve működő Rákospalotai Evangelikus Szeretetotthon. Ennek átadása tette még ünnepélyesebbé múlt vasárnap az ugyancsak a Juhos utca 28. szám alatt álló kistemplomban délelőtt tartott istentiszteletet, melyen – a gyülekezet lelkipásztorának, Bátovszky Gábornak a szolgálata mellett – a diakóniai munkaágat is felügyelő elnök-püspök, Ittész János hirdette az igét. Az ünnepi alkalmat megtisztelte jelenlétével Kiss Péter kancelláriaminiszter, Gulyás Kálmán volt államtitkár és Hajdu László kerületi polgármester, országgyűlési képviselő is.

▶ Folytatás a 3. oldalon

Tanévzáró az EHE-n

▶ A teljes teológiai képzést nyújtó intézmény 115., kántor szakának pedig az első tanévét lezáró ünnepi ülés rektori beszédében dr. Csepregi Zoltán a 16. zsolnárt idézte: „Nem engeded, hogy híved romlást lásson.” A rekkenő nyári hőség ellenére is zsúfolásig megtelt zuglói lutheránus templomban a rektor hangsúlyozta: Isten az, aki nem engedi, hogy híve romlást lásson; ő az, akinél teljes öröm van, akinek jobbja a gyönyörűség majdan örökké tart.

Az Evangelikus Hittudományi Egyetem (EHE) június 20-i tanévzárója – a hagyományoknak megfelelően – istentiszteletből és ünnepi ülésből állt. Az istentisztelet liturgiai és igehirdetési szolgálatát dr. Orosz Gábor Viktor, az

FOTO: MEZŐSI ESZTER

EHE lelkésze végezte. A Kolossébeliekhez írt levél (1,15–16) alapján tartott prédikációjában arról szólt, hogy Istennek van egy képe, egy elképzelése mindannyiunkról, és folyamatosan formál bennünket, hogy Krisztusról tegyük bizonyosságot másoknak,

és eközben, illetve ezáltal olyanra váljunk, amilyenek ő akar látni bennünket.

Az ünnepi ülés nyitányként dr. Reuss András professzor köszöntötte a megjelenteket, s adta át a szót az egyetem rektorának.

▶ Folytatás a 8. oldalon

SZÉLRÓZSA

7. ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
2008. JÚLIUS 16-20. • KŐSZEG

HOL A HATÁR?

www.szelrozsatlalalkozo.hu

A BIBLIA ÉVE

Jónás könyve – a küldetés

Jónás könyve különleges szerepet tölt be a kisprófétai könyvek között: nem különálló próféciákat olvashatunk benne, hanem egy próféta megbízását, egy misszió történetét.

Ninive városa az istenfélő zsidó emberek számára a romlottság és a gonoszság szimbóluma volt. Jónás pedig azt a megbízást kapta, hogy hirdesse meg Isten ítéletét a város lakóinak, hátha megtérnek bűneikből. Ő azonban „rühellé a próféta-ságot”, és egy kicsit fel is háborította annak a lehetősége, hogy Isten őt akarja felhasználni a pogányok megmentésére.

Jónás menekülése azonban reménytelen, Isten elől hiába akar az akkor ismert világ végére, Herkules oszlopoihoz szökni: hajója viharba kerül, a hajósok a viharos tengerbe dobják őt, egy hatalmas hal elnyeli, majd három nappal később kiköpi a szárazföldre. Jónás kénytelen-kelletlen meghirdeti Isten ítéletét, azután pedig sértetlen veszi tudomásul, hogy Isten valóban megkönyörült a megtérő városnak. Meg kell tanulnia, hogy Isten jósága nem korlátozódik Izráelre, hanem mindenkire érvényes, aki töreделmes szívvel hozzá fordul.

Küldetés az elveszettekhez

Jónás könyve abban a korban keletkezett, amikor a babiloni fogságból visszatérő zsidóság legnagyobb feladata az önmeghatározás, az újjászerveződés volt. Ennek szükségszerű velejárója lehetett a többi néptől való elzárkózás, az Isten nem ismerő bálványimádó idegenek meg- és elvetése. A könyv szerzője Jónás próféta sorsával éppen azt akarta bizonyítani, hogy Izráel Istené valójában az egész világ Istené, a választott népet pedig nem önmagukért, hanem a többi nép érdekében választotta ki, hogy követi és hírnökei legyenek szeretetének.

Az első keresztények számára Jónás próféta Jézus előképe lett. Jézus is három napot töltött „sírban”, ahogyan Jónás is a nagy hal gyomrában. Jézus is a föld valamennyi népéhez küldetett, és szavára a legreménytelenebb pogány bűnösök is visszatárlhattak Istenhez. Amikor saját küldetéséről beszélt, maga Jézus is többször utalt Jónás ninivei missziójára, és nem lehetetlen, hogy Jónásról mintázta a tékozló fiú idősebb bátyjának alakját is, aki nem tudta elfogadni, hogy az Atyánál van bocsánat a „rosszfiúk” számára is.

„...látá az Ur, hogy ott egyik-másik / szívben még Jónás szava kicsirázik / mint a jó mag ha termőföldre hullott, / s pislog mint a tűz mely titkon kigyulladt. / S gondolta: »Van időm, én várhatok. / Elöttem szolgálom, a századok, / fujják szikrámat, míg láng lesz belőle; / bár Jónás ezt már nem látja, a dőre. / Jónás majd elmegy, de helyette jó más.« / Így gondolá az Ur; csak ezt nem tudta Jónás...” (Babits Mihály: Jónás könyve)

► Magyar Bibliatársulat

SEMPER REFORMANDA

„Minél előbb hal meg az ember a keresztisége után, annál előbb lesz teljes a keresztisége, mert a bűn nem szűnik meg egészen, amíg ez a test él, amely annyira bűnbe fogantott, hogy a bűn a természete; amint a próféta mondja: Íme, én bűnben fogantam, és (bűnben hordozott engem az anyám. (Zsolt 51,7) Ezen nem lehet másképpen segíteni, csak úgy, ha a test bűneivel együtt meghal, és semmivé lesz. Így a keresztény ember élete semmi más, mint a boldogító meghalásnak az elkezdése, a keresztiségtől fogva a sírig. Mert Isten teljesen újjá akarja teremteni őt az ítélet napján.”

► Luther Márton:

A keresztiség szentségéről (Gáncs Aladár és Muntag Andor fordítása)

SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁN 6. VASÁRNAP – Mt 5,20–25

Az igazi ajándék

A VASÁRNAP IGÉJE

mondhatjuk, hogy a „szemet szemért, fogat fogért” (2Móz 21,24) elv – legalábbis a jogalkalmazás szintjén. A világ orszárai egyre-másra törlik el a halálbüntetést; sőt nyomást gyakorolnak azokra az államokra, ahol még gyakorolják a kivégzést. Az emberi élet ilyen mélységű tisztelete eredetileg a keresztény hitben gyökerezett, mára azonban a hit nélküli humanizmus eszméje táplálja, lefejtve róla azokat az eredeti értékeket, amelyekre Jézus hívja fel a figyelmünket a *Hegyi beszédben*.

A „szemet szemért, fogat fogért” elvet szüségtelen temetünk, hiszen minél több helyen törlik el a halálbüntetést, annál több helyen tüntetnek a visszaállításért. Napjaink borzasztó bűncselekményei, amelyeket a törvények sajátosságai miatt esetenként csak néhány év börtönbüntetéssel tud sújtani a bíróság, a természetes emberi igazságérzet szerint megtorlásért kiáltanak. Ha ez nem következik be, a megtorlás iránti vágy lesüllyed a hétköznapi agresszió szintjére, önbíráskodásra, erőszakos cselekményekre és további bűnökre ösztökélve. Ahol viszont van halálbüntetés, a kivégzések – különösen az utólag tévesnek bizonyult ítélet után – iszonyatot keltenek az emberekben, és lassanként megfogon a halálbüntetés eltörlése iránti vágy.

Emberöltökre visszatekintve azt

Bár a bosszút édesnek mondják, valójában igen keserű. Az ember már csak ezért sem szereti saját maga végrehajtani, inkább elidegeníti magától, és szívesen bízva különböző intézményekre (bírórság, egyéb hatóságok, munkahelyi vagy más adminisztratív hatalom), melyek, mint egy arctalan gépezet, elvégzik helyette a „piszkos munkát”. Együttal megindokolják és így erkölcsileg „lenullázzák” a bűnré halmozott bűnt.

A legfőbb intézmény, amelyre bosszúvágyunkat rábízzhatjuk, mégsem valamely bíróság vagy hatóság, hanem maga a „szemet szemért, fogat fogért” elv, amellyel megindokolhatjuk, elfogadhatóvá tehetjük, másokkal megértetjük agresszivitásunkat, és így az elvre mutogatva anélkül élhetjük tovább életünket, hogy elgondolkodnánk erkölcsi felelősségünkön.

Ha és mégis, ott van az elv: „Hiszen ő ezt meg ezt tette, ezért neki ez meg ez jár...”

Vajon mentesíti-e Pilátust, hogy megmossa kezeit?

Jézus szava ezen a ponton billenti ki egyensúlyából a „szemet szemért” libikókát. Rámutat, hogy a bűn valójában

mindig emberek között, a hétköznapiakban keletkezik, sőt még annál is mélyebben, a gondolkodásunkban és érzelmeinkben születik meg. A kirívó bűncselekmények, amelyek napjainkban lapok címlapján borzolják a kedélyeket, egészen apró bűnök hosszú, sok esetben emberöltőkön átívelő láncolatának az eredményei. Közöny, irigység, féltékenység, harag, türelmetlenség és más hasonló indulatok adódnak össze percről percre, óráról órára, és rombolják le azt a világot, amelyet Isten teremtett. Az ember itt és most, a jelenvalóságban folyamatosan idegenedik el házastársától, gyermekeitől, barátaitól és embertársaitól. A hétköznapi adok-kapok, amely hosszú távon gyűlölethez, tomboló bosszúhoz, emberek vagy akár egész társadalmi csoportok tönkretételéhez, testi-lelki nyomorúsághoz vezet, ugyanolyan romboló, mint azok a bűnök, amelyeket a „szemet szemért” elvvel szeretnénk büntetni.

Az ember itt és most vétkezik, ezért itt és most kell megtérnie vétkeiből.

Szükséges és elsődleges, hogy rendezzük az élő Istennel való kapcsolatunkat. Az Istenbe vetett hit egyik legfontosabb gyümölcse, hogy képessé válunk arra, amire saját erőnkkel képtelenek vagyunk: megszakíthatjuk a hétköznapi bűnök láncolatát, és bocsánatkérésrel, az elkövetett bűnök helyrehozásával vagy jóvátételével, illetve az ellenünk vétkezőknek való megbocsátással, bűnös tartozásuk elengedésével rendezhetjük embertársainkkal való kapcsolatunkat. Az írástudók és farizeusok „igazsága”, amelyre Jézus hivatkozik, ezt a megoldást nem ismeri, kizárólag a „szemet szemért” elvén áll.

Jézus ezzel szemben kéri: bűneinket, agresszivitásunkat, rosszakaratunkat ne megmagyarázzuk, hanem fordítsuk vissza annak a Léleknek a segítségével, aki megújít, megtisztít vétkeinktől, és örök életet ad. Mondjunk ellene itt és most a gonosznak, és forduljunk embertársaink felé a szeretettel, amellyel Isten szeretett minket és szeret bennünket ma is – itt és most.

■ MAROSSY ATTILA

Imádkozunk! Teremtő Isten! Add, hogy itt tudjam hagyni előttem ajándékomat, amelyet neked szántam, és legközelebb azzal az ajándékkal térhessek vissza hozzád, amelyet csak tőled kaphatok. Ámen.

Oratio œcumenica

Urunk, Istenünk, ahogy a keresztiségben megtisztítottál bennünket az új életre, kérünk, segíts, hogy meg is tudjunk maradni benne! Legyen ennek egyik jele a bocsánatkérés és a bocsánatadás.

A te bűnbocsátó, napról napra megújuló szereteted tegyen minket is az ellenünk vétkezőknek megbocsátani tudókká, és adjon erőt és reménységet, hogy mi is bocsánatot tudjunk kérni azoktól, akiket bántottunk. Így őrizz meg, tarts meg közösségeinkben, családunkban, testvéri közösségeinkben bennünket.

Áldd meg mindenekelőtt lelki családunkat, gyülekezetünket. Ővd a benne szolgálókat, ígét hirdetőket, tanítókat, diakóniát végzőket, áldj meg minden mun-

katársat a vizsálya, a szakadás, a harag, a megbocsátani nem tudás kísértésétől. Te tudod, hogy oly sok az aratnivaló, és oly kevés az arató. De ha egy szívvel és lélekkel együtt munkálkodunk, a kicsi is megsokszorozódhat.

Óvd családunk egységét a generációk meg nem értéséről, türelmetlenségéről, akarva és akaratlanul osztott és kapott bántásaitól. Teremtsd meg a család meleg valóságát és biztonságát. Ne menjen le a nap a haragunkkal, a kiengesztelődés erőt adó ajándéka nélkül.

Könyörgünk országunkért. Engeszteld ki a történelmi, nemzeti, ideológiai sérelmeket hordozókat, hogy országunk előmenetele valósággá legyen összefogásunkban.

Könyörgünk beteg, szenvedő és magányos testvéreinkért. A betegség nehezen viselt keresztjei, meggyötört testünk és lelkiünk, szavaink bizony oly sokszor el tudnak választani segítőt és segítségre szoruló. Légy velünk minden küzdelmünkben, őrizd meg reménységünket. És légy velünk nehéz pillanataink, esetleges bántásunk elhordozásában, megbocsátásában.

Hallgass meg minket, Urunk, és add, hogy mi, akik a keresztiségben részesültünk a veled való közösségben, eljussunk a veled való teljes közösségre és az üdvözültek seregébe, ahol örök szeretetben bántások nélkül dicsőíthetünk téged. Ámen.

Jézusunk a Jordánhoz ment

► **A Szentháromság ünnepe utáni hatodik vasárnap témája: Isten a keresztiség ajándékával megtérésre hív. A Szentlélektől meghívottak gyülekezete a szent Isten színe előtt egyedül Krisztus igazságával állhat meg, aki a törvény betöltője és Ura, akinek tökéletes törvénybetöltése a keresztény szeretet forrása és ereje.**

Ezt hirdeti az evangélium (Mt 5,20–26), amely Isten törvényének a keresztény szeretetben való betöltésére és ezért bűnbánatra, megbékélésre, új életre hív. Ez egészen természetes, mert mi, keresztények – amint erre az epistola, Róm 6,3–11 figyelmeztet – a keresztiség szentségében Krisztussal eggyé lettünk. „Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk? A keresztiség által ugyanis eltemetettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. (...) Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban.”

A vasárnap graduáléneke – Luther Márton katekizmuséneke – a keresztiség teológiai jelentését foglalja versbe: *Jézusunk a Jordánhoz ment* (EÉ 295).

A *Christ, unser Herr, zum Jordan kam* 1541-ben keletkezett; 1543-ban jelent meg a Klug-énekeskönyvben. Luther költeménye hét versszakos. Míg az 1., 3. és 4. strófában Jézus jordánbeli megkeresztelését írja le Luther (Mt 3,13–17), a többi versszak dogmatikus magyarázat a keresztiség lényegéről; bennük a *Kis káté* gondolatait ismerhetjük fel. A 7. versszak visszavezet az elsőhöz, anélkül hogy a Jordán-parti jelenet nyilvánvalóvá válna.

Az ének dallama 1524-ben még Luther egyik zsoltárpáfrázisához kapcsolódott, később *Johann Walter* másikká cserélte. Valószínű, hogy reformátorunk tudatosan erre a gazdátlanul maradt dallamra írta költeményét; ebből arra következtethetünk, hogy a dallam is az ő műve.

A vers Bar-forma, de nem a Luthernél megszokott hét-, hanem kilencsoros. A ének modusa c-dór. Az 1. sor majdnem egy oktávát emelkedik, a 2. sor szinte pontosan a tükörképe ennek, érzek-

dik. A két dallamsor megismétlődik. Az 5. sor kvartokból építkezik, ambitusa az alaphang feletti kvintig terjed; a 6. sor egy kvinttel feljebb mozog. A 7. sor már visszafordul, a 8. sor pedig a tonalitást megalapozó alap és kvint között helyezkedik el. Annál meglepőbb, hogy a 9. sor hirtelen felugrik az oktávra, és a kvinten zár, érdekes befejezetlenségérzetet kölcsönözve a dallamnak.

A legkorábbi magyar nyelvű énekeskönyv, melyben énekünk megtalálható, az 1743-ban megjelent *Új zengedező mennyei kar* (ÚZMK). A fordítás nagyszerűen visszaadja a lutheri költemény gondolatmenetét. Az 1955-ös *Dunántúli énekeskönyv* az ének befejező versszakát, jelenlegi énekeskönyvünk az 1., 3. és 7. versszakot közli, *Túrmezei Erzsébet* fordításában.

Bár ez az ének indítja a *Keresztiség* fejezetet, ritkán énekeljük istentiszteleten. Ennek az óvatosságnak több oka van: az összetett strófa, a modális hangsor, a szokatlan dallamfordulatok. A szentségről való tanítás miatt viszont nagy szükség volna rá, ezért énekléséhez hívjuk segítségül a kórust vagy egy-két biztos hangú énekest!

ÉNEKKINCSTÁR

Végül ismerjük meg az ének 18. századi verzióját. „Krisztus Urunk Jordánhoz ment, / Hogy megkeresztelkedné, / Szent Atyja akaratjaként / Megfelelni tisztének, / Ott akart fürdőt szerezni, / Hogy mosná szennyeit bűnnek, / És halálunkat megölni / Általa szent vérenek, / És új életet adni. // Ezt nyilván bizonyította / Tanítással és jellel, / Atyjának szavát hallotta / János Jordánnál füllel: / »Ez én kedves fiam« – mondja, / »Kiben én megnyugodtam, / Híven szavát minden hallja, / Mint ígében kiadtam, / Tanítását kövesse.« // A szem itten csak vizet lát, / Melyet testre töltenek, / A hit lélekben hatalmát / Érti Jézus vérenek, / Azelőtt mint veres árvíz, / Melyet fest Krisztus vére, / Az arról minden szennyét levisz, / Mely Ádámtól erede, / És melyet magunk tettünk.” (ÚZMK 277, 1., 3. és 7. versszak)

■ ECSEDI ZSUZSA

LAPUNK A VILÁGHÁLÓN A WWW.EVELET.HU CÍMEN OLVASHATÓ.

Szeretet(otthonok) új (épület)szárnyai

Hetvenöt éves a Kapernaum

◀ Folytatás az 1. oldalról

A gyenesdiási Kapernaum gyökerei a 19. század végéig nyúlnak vissza. A skandináv országokat abban az időben lelkileg megmozgató ébredési mozgalom Kelet-Európában is éreztette hatását. Az 1920-as évek elején dr. Deák János, Túróczy Zoltán, Zászkaliczky Pál és még sokan mások finnországi tapasztalataik és élményeik nyomán hozták létre itthon az úgynevezett „Baráti Mozgalmat”.

esett a választás, mert az szintén tó, a Genezáret-tó partján fekszik, és egyben Jézus kedves városa volt, ahol az Úr „otthon volt”.

Az intézmény vezetői közül mindenképpen meg kell említeni Laborczy Zoltánt, Hernád Tibort, a Kapernaum „századosát”, valamint a sokak által Zsuzsaként tisztelt Szabó Ferencné.

Az elmúlt hetvenöt év során fokozatosan bővült és kiépült a ház; több ezer ember vehetett részt különböző konfe-

llettel kezdődött. Ittész János püspök Mt 17,4 alapján tartott igehirdetésében kiemelte, hogy a Kapernaumban sokan átérték és átéltek Péter vallomását. A szolgáló szeretet – a diakónia – és a missziói felelősség – a konferenciák – azért lehet hatékony, és teremhet gyümölcsöket, mert itt Jézus közelében vagyunk.

Az istentisztelet után Smidélus Zoltán lelkész, a Kapernaum igazgatótanácsának elnöke mutatta be a konferenciaközpont folyosóján nyílt állandó kiállítást. A régi fotókkal tarkított tárlat időrendben mutatja be az intézmény múltját. Dr. Szabó Lajos teológiai tanár sajátos humorral elevenítette fel az egykori ifjúsági konferenciák hangulatát.

Dr. Szalóky Jenő, Gyenesdiás korábbi polgármestere a Kapernaum „századosára”, a két éve elhunyt Hernád Tibor lelkészre emlékezett, akire a falu lakói is nagy szeretettel gondolnak a mai napig. Így nem véletlen, hogy egyhangúlag neki ítelték Gyenesdiás első díszpolgári címét. Az egykori településvezető örömmel osztotta meg tapasztalatait az ünnepelőkkel: amint mondta, sok olyan emberrel találkozott az országban, akik a Kapernaumban nyaraltak.

Végezetül két előadás hangzott el a diakóniai munkával kapcsolatban. Elsőként Gregersen-Labossa György szombathelyi lelkész, a diakóniai bizottság elnöke szövegezte a szeretetszolgálatáról. Hangsúlyozta, hogy szeretné, ha a Kapernaum a diakóniai intézményeinkben dolgozók evangélizációs helyévé válna; ehhez kéri az egyház támogatását. Czibere Károly, a református egyház szeretetszolgálatának vezetője elgondolkodtató előadásában praktikus és lelki tanácsokat adott a megjelenteknek azzal kapcsolatban, miként közvetíthetjük a Krisztustól jövő szeretetet felebarátainknak.

■ MENYES GYULA

Rákospalota ünnepe

◀ Folytatás az 1. oldalról

Amint azt az otthon új szárnyának tervezőjétől, Krizsán András építésztől és Rózsahegy Barnabás kivitelezőtől megtudtuk, a több mint negyvenmillió forintos beruházás eredményeként a szeretetotthonhoz csatlakozó új épületrészben öt lakosbót alakítottak ki. Krizsán András elmondta: reményeik szerint a jövőben még tovább épülhet-bővíthet az idősök otthona.

Ittész János elnök-püspök Lk 5,1-11 alapján hirdette az ígét. Csodákról beszélt, valóra vált álomról. A Rákospalotai Evangélikus Szeretetotthon életében ez a nap valójában mindkettő, hiszen a hároméves évfordulón új épületszárny nyílt, és telt meg étellel. A püspök emlékeztetett rá, hogy csoda és evangélium mindig összefügg Isten népének az életében. Az evangéliumi történetben nyíl-

millió forintos beruházás megvalósításában. A nehezebb feladat annak a harminckétmillió forintos előteremtése volt, amely adományokból, az otthon eddigi gazdálkodásából gyűlt össze; a kisebb, a könnyebb feladat – ahogy a miniszter fogalmazott – annak a tízmillió forintnak az átutalása volt, amellyel az állam támogatta az evangélikus gyülekezet diakóniai intézményének bővülését. Az otthon szép és modern, lifttel, nővérhívó berendezéssel, füstjelzővel van felszerelve, minden kényelmi igényt kielégít. Nem utolsósorban pedig olyan természeti környezetben áll, amely a lakók számára ideális.

Kiss Péter hangsúlyozta: munkatársainak, politikustársainak rendre azt javasolja, hogy úgy hozzák meg döntéseiket, mintha a szeretteik számára hoznák őket. Akkor bizonyos, hogy jól fognak cselekedni.

Ittész János és Bátovszky Gábor

vánvaló: Isten a kezdeményező, a megszólító, ő az, aki odalép hozzánk, s azt mondja: „Evezetek a mélyre!” Vegyük észre a közelünkbe lépő Istent! Lehessen ez az otthon – mondta a püspök – „műhely” Jézus számára, ahol lakók és dolgozók megtapasztalhatják Isten szeretetét, s legyen szolgálati terület, ahol az ide elhívottak biztonságot tehetnek szavaikkal és tetteikkel a megszólító Uról.

Az istentisztelet után – az épületszárny megnyitása és a szalag átvágása előtt – Kiss Péter kancelláriaminiszter örömet fejezte ki és köszönetet mondott azért, hogy részt vehettek a negyvenkét-

A 2007 júliusától 2008 januárjáig tartó építkezés fázisait az igazgató lelkész mutatta be vetített képek segítségével; a gyülekezet végigkövethette a mintegy fél esztendő valamennyi stációját az alapozástól a szobák birtokba vételéig. Bátovszky Gábor végül köszönetet mondott a gyülekezet adakozásában és imádkozásban egyaránt megnyilvánult segítő-készségéért, köszöntötte a szeretetotthon lakóit és dolgozóit, akikre a közösség családtagjaként tekint.

Rákospalota ünnepe közös kerti ebéddel, kötetlen együttléttel ért véget.

■ K. D.

Múltidéző tárlat a folyosón

Az összejöveteleknek a gyenesi Opel-villa adott otthont nyaranként, ahol a nagy diófa alatt mind többen gyűltek egybe istentiszteletek és konferenciák alkalmain. Lassanként akkorára nőtt a baráti társaság, hogy komolyan felmerült egy ingatlan megvásárlásának az igénye. 1933 májusában eladóvá vált a villa, az egyetemes egyház pedig megvásárolta azzal a feltétellel, hogy a lelkészképzés céljait szolgálja. 1933. június harmadik vasárnapján Túróczy Zoltán megtartotta az első istentiszteletet. A Kapernaum névre azért

renciákon, tematikus képzéseken. Külön említést érdemel az 1937-ben beindult népfőiskolai sorozat.

Az évfordulóra elkészült beruházás célja elsősorban a szeretetotthon férőhelyeinek bővítése volt. Ennek eredményeképpen a gondozottak kivétel nélkül korszerű, komfortos, többségében egyágyas, fürdőszobás szobában, illetve apartmanban lakhatnak. Mindemellett lifttel ellátott kiszolgálóhelyiségeket – gyógytornatermet, terápiás szobát – is használatba vehettek.

Az évfordulós ünnepség istentiszte-

Új helyen jöttek össze a déli lelkészcsaládok

A Déli Egyházkerület lelkészcsaládjai idén is találkoztak június 19. és 21. között hagyományos nyárkezdő rekreációs összejövetelükön, ezúttal azonban nem a hagyományos bonyhádi helyszínen, hanem Békéscsabában, az evangélikus gimnázium új kollégiumában. (Békéscsabai oktatási intézményünk kollégiummal való bővülése lehetőséget ad arra, hogy ezután egymást váltva rendezze meg az ehhez hasonló kerületi eseményeket Bonyháddal és Békéscsaba.)

A háromnapos együttléttel során a kerület lelkészei és családtagjai változó-

tos programokon vehettek részt. Pénteken Gyulát is felkeresték, és az esti időtöltés aznap – Gáncs Péter püspök áhítata után – a Biblia évenek jegyében folytatódott családi vetélkedővel.

A szombati nap Kondor Péter esperes áhítatával indult, majd kézműves-foglalkozás, játékok és sportprogramok közül választhattak a résztvevők. Az ebéd után az egyházkerület lelkészi vezetőjének úti áldásával térhettek haza a kerület lelkészcsaládjai.

■ P. G.

Legutóbbi írásomban (Szemétkrízis, Evangelikus Élet, 2008/22. szám) arra próbáltam olvasóim figyelmét felhívni, hogy fizikai környezetünk szennyezése mellett legalább annyira súlyos szellemi, lelki környezetünk szennyezése is, és ennek egyik fokmérője nyelvünk szókészletének súlyos megromlása, a trágárság és obszcenitás elburjánzása.

Azt próbáltam érzékeltetni, hogy „...a nyelvnek érzékeltető szerepe is van. A szavakról, mondatokról ítélt valami nagyon furcsa folyamat játszódik le az emberek lelkében. Mindinkább arra a következtetésre jutunk, hogy a lelkünk mélyén valami nincs rendben, és ezt tanúsítják elmondott, elszíszegett, kitérő káromkodásaink is. (...) Egy belső, nagy szemétkrízis jeleit vélem felfedezni, azt az óriási lelki-szemleli válságot, amelyet nap mint nap átélünk, amely fertőz és bűzlik életünkben.”

Megdöbbenéssel olvastam a Népszabadság május 29-ei számában a szörnyű hírt, hogy Szabó Józsefet, a tizenhét éves kaposvári diákot két „jó barátja” és osztálytársa, Misike és Dávidka agyonverte, tóba dobta, majd még el is siratta.

Az eset az extrémítások sorába tartozik – fejtik ki véleményüket a megkérdőzött mindentudó szakértők. Egyébként meg persze hibás a család, a közoktatás, az iskola, a társadalom, a média. Azt is tudni vélik, hogy frusztráltabbak a mai tizenévesek az előző korosztályoknál, lelkileg leterheltebbek, sok a feldolgo-

zatlan külső hatás. És itt van az internet, a tévé, a mozi, ahonnan „dől az agresszió, a gyilkosság, az aberrált szexualitás, a gonoszság, a kétes hírességek butasága, a lényegtelen dolgok felnagyítása, a hazudozás, a gátlástalan viselkedés dicsérete és annak sugalmazása, hogy csak te számíatsz, s rajtad kívül senki. (...) Most mindenki pszichológusért kiált.” (Magyar Nemzet, május 29.)

Elemzés ide vagy oda, én nemigen olvastam semmit Misike és Dávidka személyes, belső felelősségéről – mintha a riporterek, elemzők mindenáron arról akartak volna meggyőzni, hogy az extrém eset megtörténtéért leginkább a külső, objektív hatások, tényezők a felelősek, és a tizenhét éves, szinte felnőtt gyilkosok inkább ezeknek az áldozatai.

Hasonló extrém történet, amikor két tizenéves lány agyonvert egy taxisofort, talán a pénzért, talán mert unalmas volt az élet, és kellett egy kis hepp... Erre jöttek az elemzések, magyarázatok, a média szinte makulátlanul mosta az egyébként nevetgélve vallomást tevő „két kislányt”. Mindent a külső körülményekre igyekeztek kenni, áthárítani, az egyéni felelősségről szinte szó sem esett.

Nincsen ebben szerintem semmi új. A bibliai östörténetből tudjuk, hogy miu-

Miért...?!

ÉGTÁJOLÓ

tán Káin megölte Ábelt, Isten számon kérő szavára – szinte előttem a kép – vállalt megvonva, enyhe mosollyal ennyit válaszolt: „Nem tudom! Talán őrizője vagyok én a testvéremnek?”

Kíváncsiságból újra a statisztikákhoz fordultam. Egyértelműen kiderült belőlük, hogy a rendszerváltás előtti időszakhoz – 1988-hoz – képest a kilencvenes évek közepéig mind Romániában, mind Magyarországon megháromszorozódott a regisztrált bűncselekmények száma; közöttük többszörösére növekedett – ahogyan az elemzés írja: „robbanásszerűen növekedett” – a kiskorúak és fiatalok által elkövetett bűncselekményeké. Külön tanulmányt érdemelne az, hogy mennyire fokozódott ezen bűnelkövetések súlyossága.

Hová lett Immanuel Kant vagy a 20. századi Norbert Elias utópikus álma, hogy a modern társadalom, az állandó hala-

dás, a civilizáció fejlődése együtt jár az ösztönök megszelídítésével, az agresszió, az erőszak csökkenésével? Sokkal inkább igaza van Hans Peter Duernek, aki szociológusként azt állította, hogy az agresszió, az ebben való gyönyörködés, az erőszak megnyilvánulásai annál valószínűbbek, minél szervezettebb, fejlettebb egy adott társadalom. Ehhez már csak annyit fűznék hozzá, hogy lassan ezek a bűncselekmények nem extrémítások, bár rettetesekek, de egyre inkább megszokott velejárai lesznek mindennapi életünknek, természetessé válnak.

Kétségtelenül fontosak a külső hatások, a destruktív befolyás, és hibás a szülő, az iskola, a média, az egyház, az egész társadalom. Hibás minden és mindenki. Nem kétséges az sem, hogy az elmúlt évtizedekben túllihgették az emberi jogok elvét, de a kötelezettségekről, rendről, tisztességről, önfegyelméről egyáltalán nem volt már szalonképes szónokolni, erről inkább megfeledkeztünk.

De talán amiről a legjobban elfeledkezett szólni a világ, pontosabban akiről, az Isten. A modern világ ámokfutása ott és akkor kezdődött el – s azóta is tart –, mióta ebben a világképben, ebben a konstrukcióban nincs helye Istennek, s nincs, aki megkérdéje az alvó lelkiismeretét: „Hol

van Ábel, a testvéred?” És tart ez az ámokfutás, a gyilkosság, a tettleges és verbális agresszió, amíg a kereszt megtöri az erőszak körét, helyreállítja a lélek kilengését?

A híres evangélizátor, Billy Graham lánya, Anne Graham mondta egy interjúban a következőket: „Úgy hiszem, Isten nagyon elszomorítja, ami velünk történik, ám évek óta azt mondjuk neki: menj ki az iskoláinkból, a kormányainkból, és távozz az életünkéből! És ő, amilyen gentleman, csendben hátrahúzódt. (...) Most pedig feltesszük magunknak a kérdést: miért nincs gyermekeinknek lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, és miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat? Talán ha elég hosszán és alaposan gondolkodunk rajta, ki tudjuk találni. Azt hiszem, elég sok köze van mindennek ahhoz a mondáshoz, hogy amit vet az ember, azt aratja.” (Híd evangélikus magazin, 2007/IV. szám, 28. o.)

Adorjáni Dezső Zoltán püspök Erdélyi Egyházkerület

Családi körben a Bibliával a Bibliáról Békéscsabán

Hogyan adjuk a gyermekek kezébe a Szentírást? – tették fel a békéscsaba-erzsébethelyi katolikus egyházközség tagjai a kérdést, amikor június 21-ére családi napot szerveztek plébániájukra. A meg lehetőséget közvetlen hangvételű rendezvény vendég előadója Kiss Ulrich jezsuita szerzetes volt, aki elismert közgazdászként néhány évtizede még vezető európai kozmetikai cégek menedzserként dolgozott, később azonban úgy döntött, hogy az üzleti életet felcseréli a kolostor csendjével.

A békéscsabai családi biblianap rendezését a Zenebarát Felebarátok nevű társaság vállalta magára. A csapat ifjúsági énekekkel színesíti nemcsak saját közösségének, hanem más településeknek és felekezeteknek a hitéletét is. A Biblia évéhez kapcsolódó rendezvényekkel ötleket kívántak adni a szülőknél, hogy miként ismertessék meg gyermekeikkel a Szentírást. A programnak kitűnő helyszíne volt az egyházközség modern temploma és a mellette található liget és játszótér, mely ezúttal nemcsak gyerekzsvajtól, hanem gitár- és énekszótól is hangos volt.

A jezsuita szerzetes elmondta, hogy a család legkisebb tagjait minél hamarabb be kell vonni a közös Biblia-tanulmányozásba, együtt kell értelmezni imádsággal a szívünkben az Írást. „El kell felejtenünk a teológia tolvajnyelvét. A világ ugyanis elfordult a vallási élettől, nem érti a keresztény kifejezéseket. Azonban minden ember szótárában ott van a halál, az élet és a szeretet. Ezeket kell használnunk, amikor továbbadjuk az örömhírt” – emelte ki az előadó.

Miután a családi nap résztvevői eljártak a kánai menyegző történetét, a beszélgetés során elhangzott, hogy Jézus a leghétköznapibb helyzetekben is ott van, és csodát tesz. „Talán nem is éljük át igazán, hogy az evangélium örömhírt jelent. Értetlenül nézem a híveket akkor, amikor keserű arccal veszik magukhoz az ostyában Jézus testét. Meg kell tanulnunk örülni” – figyelmeztetett a szerzetes.

A találkozón végén tartott misén Kiss Ulrich Jézus két szeretetparancsolatáról tartott prédikációjában az üzleti életből merített példát: „Egyszer egy tréningen azt kérték a menedzserektől, hogy írják le a Tízparancsolatot. Az összeset egyik sem ismerte. Legalább hármat azonban mindenki leírt. Ezzel akarta az előadó érzékelteni, hogy az ember igazán legfeljebb csak három dolgot tud megjegyezni. Jézus jól tudta ezt, amikor arra szólított fel, hogy szeressük Istent, embertársainkat és önmagunkat is.”

■ L. J. Cs.

Jövő heti számunk tartalmából...

Megtérsz vagy meghalsz címmel az Evangélikus Élet május 25-i számában jelent meg Szeverényi János vezércikke, amelyben egyházunk országos missziói lelkésze 10 pontban vázolta a „mai időkben megújuló gyülekezetek” jellemzőit. Jövő heti számunkban megkezdjük e sokak által vitatott pontok részletes kifejtését. Természetesen olvasóink véleményére is kíváncsiak vagyunk, ígértünk híven a legérdekesebb észrevételeket lapunkban is közöljük. A második ponthoz július 3-ig tudjuk fogadni a hozzászólásokat: „Az egész gyülekezet missziói felelősséget hordoz környezetéért. Felhagytak az öszövet-ségi és részben római katolikus karakterű egyházi élettel, amelyben a lelkész a kiemelt közbenjáró, közvetítő pap (hangsúlyosan megkülönböztetve öltözéke, liturgiai szerepe szerint is a hívektől), a gyülekezet pedig passzíván figyelő ügyködését.”

Ökumenikus bibliamaraton a Deák téren

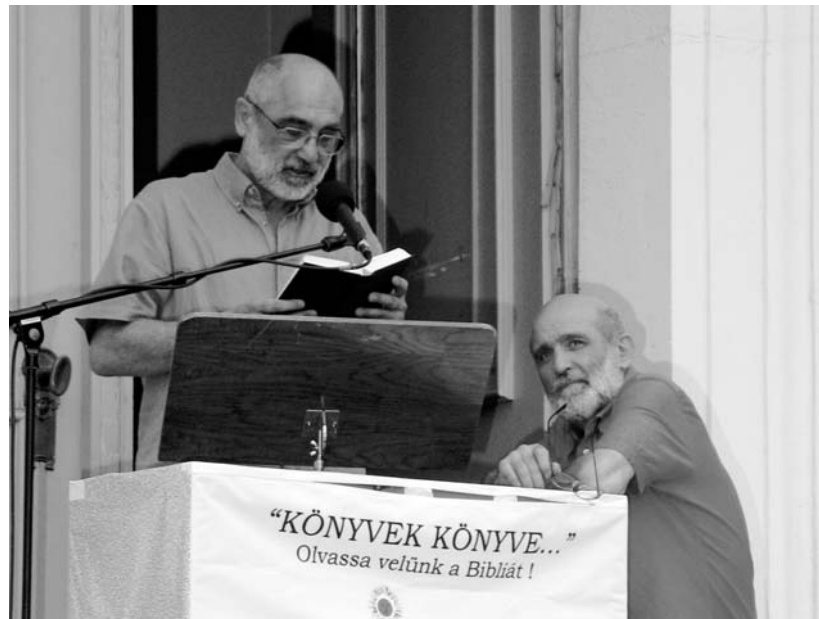

Hívősvölgyi Ildikó

◀ Folytatás az 1. oldalról

A Református Közéleti és Kulturális Központ felhívása nyomán – mások mellett – gimnazisták, egyetemisták, cserkészek, a református zsinat, illetve a Magyar Bibliatársulat munkatársai olvasták fel a járókelőknek a Zsoltaók könyvét, Máté és Lukács evangéliumát, Jakab levélét és a Prédikátor könyvét. Egyházi, illetve gyülekezetekhez kötődő emberek mellett az akcióhoz – felekezeti hovatartozástól függetlenül – neves közéleti személyiségek, művészek, tudósok, politikusok, sportolók stb. is csatlakoztak.

„Csak te és a Biblia” – foglalta össze a kezdeményezés lényegét a Református Közéleti és Kulturális Központ megbízott igazgatója, dr. Kókai Nagy Viktor,

Gryllus Dániel és Vilmos

Venczel Vera

Dér Denisa

Fabiny Tamás

majd hozzátette: „Tekintély és név nélkül kiállni, mindenki előtt felvállalni a Szentírást – ez igazi szolgálat.”

Június 21-én kora estétől az Evangélikus Országos Múzeum (EOM) szervezésében a Deák téri templomban folytatódott a bibliamaraton néven emlegetett program. Valójában azonban nem a Szentírásnak az elejétől a végéig való felolvasása volt a cél.

„Minden órában elhangzott egy zsolta, egy ószövetségi, egy evangéliumi, illetve egy újszövetségi szakasz” – magyarázta kérdésünkre dr. Kertész Botond, a program összeállítója elmondta azt is, hogy minden óra egy-egy teológiai témát járt körbe. Így volt egy-egy blokk a Szentháromságról, a feltámadásról, a törvényről és a Szentírásról, az örök életéről és az ítéletről, a hitről és a megváltásról, valamint a szeretetről.

A felolvasások közötti rövid, épp csak egy-két perces szüneteket az orgonisták – Somogyi Anna és Mekis Péter – „töltötték ki”, akik az említett teológiai témákhoz illő darabokat válogattak.

„Ökumenikus, ugyanakkor nagyon is evangélikus volt az alkalom – fogalmazott az éjfélig tartó program végén Kertész Botond –, hiszen az ige és a zene egyháza vagyunk, és ma este mindkettő felhangzott.”

Dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke református és evangélikus szervezésben egyaránt közreműködést vállalt a Biblia évének jegyében tartott rendezvényen.

– Szívügyem, hogy az egyháznak ki kell lépnie a templom falain kívülre, mégis, bevallom, tartottam egy kicsit az utcai nyilvános felolvasástól. Kellemes meglepetés volt, hogy – ha csak néhány percére is, de – sokan megálltak, odafigyelték arra, mi történik. A templomi alkalom intímabb volt, és nem elsősorban azért, mert egyszerre csak kevesen voltak, hanem inkább a kontraszt miatt. A kinti lüktetéssel szemben, a város forgatagából kiszakadva bent egy kis csöndet, békét, nyugalmat találhattak az emberek.

Ritkán adódik rá lehetőség, hogy az ember egy-egy hosszabb bibliai szakaszt folyamatosan, összefüggésében olvashat fel, és nem csak egy rövidbe, a szövegkörnyezetéből kiragadott ígére figyel.

A régiek még hangosan olvasták a Bibliát, mára azonban ez a gyakorlat szinte teljesen kiveszett. Pedig a Biblia éve 2008 mottójának választott Jelenések könyve-beli szakasz eredetileg úgy hangzik: „Baldog, aki felolvassa...” Ezek az alkalmakon az ige eredeti jelentése valósult meg.

Dr. Kondorosi Ferencről sokan tudják, hogy hívő katolikus. A kormánybiztostól – aki egyébként korábban már többször is járt a Deák téri evangélikus templomban, és a felkérést is örömmel fogadta – többek között azt kérdeztük: mit gondol, a vallás magán- vagy közügy?

– Mint lelki élmény magánügy. Magánügy abban a tekintetben, hogy milyen az én személyes hitem Istenről és a teremtett világról. Azonban mint hitbéli meggyőződés, erkölcsi, társadalmi értékekről vallott felfogás abszolút közügy.

Kondorosi Ferenc

Hogy munka közben fellapozom-e a Szentírást? Véleményem szerint a Biblia nem konkrét ügyekben ad eligazítást, hanem szemléletet ad. Utat mutat – de az üzenetet mindenkinek magának kell kiolvasnia belőle, és a döntéseit is neki kell meghoznia, övé a felelősség.

A politika világában nem egy lelkeszt találok, köztük dr. Csepregi Andrást, aki 2006 júliusa óta az Oktatási és Kulturális Minisztérium egyházi kapcsolatok titkárságának munkáját irányítja, emellett pedig tanít az Evangélikus Hittudományi Egyetem nyíregyházi kihelyezett tagozatán.

Csepregi András

– Mostanában ritkán tartok igehirdetést, ezért is volt nagy öröm, hogy most hangosan olvashattam egy templomban Isten ígétét. A naponkénti igeolvasás és az igehirdetésre készülés közbeni igeolvasás között egyébként nem érzek nagy különbséget. Az üzenetet elsősorban a magam számára keresem; hogy utána át kell-e adnom, tolmácsolnom kell-e másoknak, az ezt nem befolyásolja. A mára nekem jutott szakasz (1Kor 15) olyan sűrű és súlyos üzenetet hordoz, hogy minden kommentár nélkül, pusztán a felolvasással is hat.

Megilletődöttem, el-elcsukló hangon kezdte a felolvasást János Csaba válogatót jégkorongozó, a Deák Téri Evangélikus Gimnázium testnevelés tanára, a végére azonban belejött.

– Az utóbbi évek egyik legnehezebb feladata volt... Hiába ismertem jól a nekem kirótt szakaszokat – Lk 22–23 –, „edzeni”, felkészülni mégsem igazán tudtam. A hokimeccsek több ezer nézője egyáltalán nem zavar, de most nagyon izgultam, hiszen még soha nem olvastam fel mások előtt.

János Csaba

A hírolvasás olyan műfaj, amely távolságtartást kíván. De vajon ha a bibliai „jó hír” szövege szerepel a papíron, akkor ahhoz is így közelít Süveges Gergő, a Magyar Televízió Híradójának műsorvezetője?

– Szó sem lehet távolságtartásról! Mert az evangélium ugyan hír, de egészen másfajta, mint e világi társai. Akkor olvasom jól a Szentírást, ha megtalálom azt az egy szót, azt a fél mondatot, amely éppen akkor nekem szól. Ma este – más részek mellett – Jézus megkísértének történetét tolmácsoltam. A fél mondat, amire felkaptam a fejem, így szól – Lk 4,13 –: „Amikor az ördög elvégzett minden kísértést, eltávozott tőle egy időre.” Igen, egy időre... Nem hiszem, hogy ha egyszer sikerül nemet mondanom, akkor egy életre biztonságban vagyok. Újabb és újabb kísértések jönnek majd, és mindig készen kell lennem arra, hogy éberséggel észrevegyem és legyőzzem őket.

Lovász Irén népdalénekes nem a múzeum munkatársaitól kapott, a kijelölt szakasz(ok) szövegét tartalmazó papírlappal, hanem a Bibliával a kezében lépett a mikrofonhoz.

Lovász Irén

– Számomra fontos volt, hogy tényleg a Szentírásból olvassam fel a szervezők által kiválasztott zsoltaókat, Zsolt 79–82-t. A pilisszántói Sziklászínházból jöttem, az ottani koncertemet is zsoltaóral, nevezetesen a 148.-kal fejeztem be.

Oberfrank Pál színművész az Ez az a nap! 2008 rendezvényéről érkezett a Deák téri bibliamaratonra. Ott – saját választása nyomán – a tékozló fiú történetét (Lk 15,11–31) olvasta fel (fotó a 9. oldalon).

– Ez a példázat zívén üti az embert. Saját tékozlásainkra emlékeztet bennünket, az elszalasztott lehetőségekre, amelyek egyre csak szaporodnak az életünkben, a vétségekre, amelyeket akarva-akaratlanul elkövetünk. De saját gyengeségeink ellenére mégis reménykedhetünk abban, hogy van egy Atya, aki visszavár és átölel bennünket! Az aranyborjú történetét – 2Móz 31,1-től –, amit itt „osztottak rám”, gyerekkorom óta nagyon izgalmasnak találtam; ma már ennél többet jelent. Arra figyelmeztet, hogy mi is folyamatosan gyártjuk az aranyborjainkat, tárgyakal, csillogással-villogással vesszük körül magunkat... A színház világában rengeteg profán, istentelen dolog van. Egy-egy ilyen felkérés végre alkalom arra, hogy arról beszéljen az ember, ami számára a legfontosabb.

■ VITÁLIS JUDIT

Szent és profán – érték(t)rend

◀ Folytatás az 1. oldalról

Már az esemény előtt látható volt, hogy a minisztérium kiemelt rendezvényként tekint egyházunk múzeumának tárlatára, a megszámlálhatatlan program közül beemelve a legfontosabbak közé. Az óriásplakátokon és a budapesti tömegközlekedési eszközök oldalán is megjelent az invitálás a „szent és profán” éjszakára.

kiállítás készítő kollégáival, Zászkaliczky Zsuzsanna művészettörténéssel és a szakmai gyakorlatát az evangélikus múzeumban töltő Károlyi Natália néprajz szakos hallgatóval együtt.

Harmati Béla László elmondta: „A múzeum feladata az értékek megőrzése az utókor számára, de felmerül a kérdés, hogy mi számít értéknek, s hol a határ a művészi érték és az értéktelen giccs, népi vallásosság, népművészet és

mutatott rá Zászkaliczky Zsuzsanna – az egy paraszti tisztaszobában, a személyes kegyesség megélésében megtalálja és megállja helyét. Más célt tölt be. Az esztétikai mellett ugyanis egy adott tárgy hordozhat más értéket az egyén

adásokon, remek fényképeken túl számos olyan tárgy kerül a múzeum tulajdonába, esetenként csak látókörebe, amelyek kevésbé a hivatalos dogmatika, liturgika köré, inkább egyfajta személyes vallásosság köré szerveződnek, arról ad-

Míg a pincében a tárlattal, a templom udvarán a Viva Voce kamarakórus (képiünkön) koncertjével, a Custos Consort gambaegyüttes reneszánsz és barokk muzsikájával, valamint pódiumbeszélgetéssel szórakoztatták a nagydéműt, a templomban pedig bibliaolvasó maraton folyt.

számára. Ennek bizonyítékait vonultatják fel, így például a búcsújáró helyek emléktárgyait, továbbgondolásaikat, műtárgymásolatokat és az egyéni kreativitás termékeit.

Amint kérdéseinkre Zászkaliczky Zsuzsanna elmondta, a kiállított tárgyak negyede a múzeum tulajdonát képezi, negyede a Néprajzi Múzeumból való, negyedrészüket Érsekvadkertről, a helytörténeti gyűjteményből, negyede pedig magángyűjtőktől. Azért csak egy napig volt látogatható a kiállítás, mert nincs működési engedély az új pincetárlat állandó nyitva tartására, valamint a tárgyak sem maradhatnak tovább.

S még egy furcsaság: ezen a kiállításon nem voltak feliratok. Se a tulajdonosról, se a felekezetről nem kapott felvilágosítást a látogató. Szándékosan. Hogy semmiben ne befolyásolja a nézőket és a látottak befogadását. Rábízták a látogatókra, hogy döntsenek, tetszést nyilvánítsanak, s szembesüljenek azokkal, ami eddig tabunak számított.

Zászkaliczky Zsuzsanna hozzátette: kiváló ötvösmunkákon, korai Biblia-ki-

nak, adhatnak felvilágosítást. Ezek a tárgyak sokat elárulnak készítőikről, használóikról. Az a kegyesség, az a hozzáállás érdekelte a kiállítókat, amely e tárgyakat létrehozta. Ahogy az a nagyon keskeny mezsgye is, ami a „vallásos művészetben” – felekezeti határokra való tekintet nélkül – a templomi, gyakran nem is olyan magas művészet és a hétköznapok „vallásos műalkotásai” között húzódik.

Létezik-e „esztétikai Gonosz”? A kérdésre adott válasz kulcsszava a hamisság lehet. A szakértők szerint a vallásos ember mélyen, tisztán megélt hitelményből táplálkozó alkotása tiszta forrásból fakad, a felületes, elnagyolt látszatalkotás hamissá válik. Milyen szociológiai előzményei, következményei vannak, lehetnek e tárgycsoport kialakulásának? Mennyire lehet erős ezeknek a tárgyaknak az egy-egy család életében betöltött szerepe? Létezik-e kegytárgygyűjtő szenvedély? Számos kérdésre keresték a választ ezen az éjszakán a múzeum látogatói – és bizonyos, hogy maradó és derűs emlékekkel távoztak.

■ KÓHÁTI DÓRA

A „pincébe üzött” tárgyak leltára a teljesség igénye nélkül: világító, fénycsíkokat folytató elektromos Mária-kép, lourdes-i Madonna-szobor, Jézus szíve-ábrázolások, néhány Luther-rózsa (de egyik sem az „igazi”, hamis a művészettörténész meghatározása szerint); egy festményen gyönyörű cigány Madonna, mellette ekhós szekéren ülő családdal – egy cigány naiv festő alkotása. Billy Graham-nyakkendő és -mandzsettás. A kommersz felé haladva láthatunk gipsz- és porcelánangyalokat minden mennyiségben, Raffaello-parafraízokat, bájosan könyöklő, cigiző, söröspoharára meredő pufók angyalokapárost. Mini (hordozható) szárnyas oltárt. A reformátorok szekciójában láthatunk Luther-zoknit (képiünkön), Luther sört, Melancthon bort, Luther félkeserű likőrt és Márton atyánk arcképét viselő etcokis dobozt. Képeslapok, feszületek, az elmaradhatatlan házi áldás, török szőnyegek káprázatos színvilággal az utolsó vacsora jelenetével, Medjugorje-öngyújtó a Madonna arcmásával és egy igazi poén: egy szent matrjoska – Mária-ábrázolással...

Ifjúság „közhasonra”

Az Ökumenikus Ifjúsági Iroda (ÖKI) három napra közhasznú munkára hívja a fiatalokat. A kezdeményezés keretében a többek között szociális intézményekben végeznek segítő munkát, erdőt takarítanak és ételt osztanak hajléktalanoknak – közölte Buday Gergely irodavezető múlt szerdán Budapesten.

A 72 óra kompromisszum nélkül elnevezésű, október 24–26. között tartandó programra mintegy három ezer fiatal jelentkezését várják.

A konkrét munkát csak később határozzák meg, hogy a valláshoz valamilyen szinten kötődő fiatalok feltétel nélkül segítsenek a rászorultakon.

► MTI

Cigány ételek bemutatója

Cigány ételek bemutatója – és kóstolója, tehetjük hozzá. No meg még egyéb tartozékok, amelyekből összeállhat egy világszerte a gazdag cigány kultúrából: a bátai tamburazenekar, amely egész nap húzta a talpalávalót önfelédten és keserű feledtetően, az elementáris bátai Vadvirág hagyományörző néptáncscsoport előadásai, oláh és beás cigány népdal-

A SZERZŐ FELVÉTELE

énekesek fellépései... Nem maradhatott el az irodalom sem, cigány költők verseit mondta gyerek és felnőtt, az egybe gyűlték részletet hallhattak a hagyományos cigány étkezési szokásokról néprajzi gyűjtő tollából, és hogy nem láthatnak a sepsiszentgyörgyi cigány gyerekek beiskolázásáról szóló dokumentumfilmet, arról csak a videoszalagot gyűró lejártszó tehetett. A jelenlévők az ételek között kóstolhattak cigány lecsót, csirke lecsót, baglyúst, köröm- és pacalpörköltet, sőt még Magyarországon ekhós szekérral végigvonuló francia muzsikuskigányoktól megszerzett recept alapján készült padlizsános nyúl ételkölteményt is megízlelhettek!

Mindent eddig bárki bárhol megvalósíthatta volna. Ami mégis mássá tette a június 21-én Sárszentlőrincen, a Zsivora György Népfőiskolai Alapítvány munkatársai által megrendezett alkalmat, az Isten igéje volt. A közös étkezés előtt az ötezer ember megvendégléséről hallgatta a mintegy százötven résztvevő a kétezer évvel ezelőtti történetet. Kerestük a hasonlóságokat és a különbözőségeket, és megtaláltuk a csoda, a csodálatos élet titkát a hálaadásban és az áldásmondásban. Értkezés előtt énekes hálaadásként szólt a cigány ének: „Köszönöm az életet, mindennapi kenyerem, köszönöm neked, köszönöm neked. Áldott légy, Istenem, köszönöm neked.”

A rendezvény végén a Tolna megye több pontjáról érkezett cigányok és nem cigányok közfelkiáltással megszavazták, hogy jövőre is találkozzunk ugyanitt ugyanígy – természetes közegben, jókedvűen értéket keresve és közvetítve, Isten közelségében rá és egymásra figyelve.

■ BAKAY PÉTER

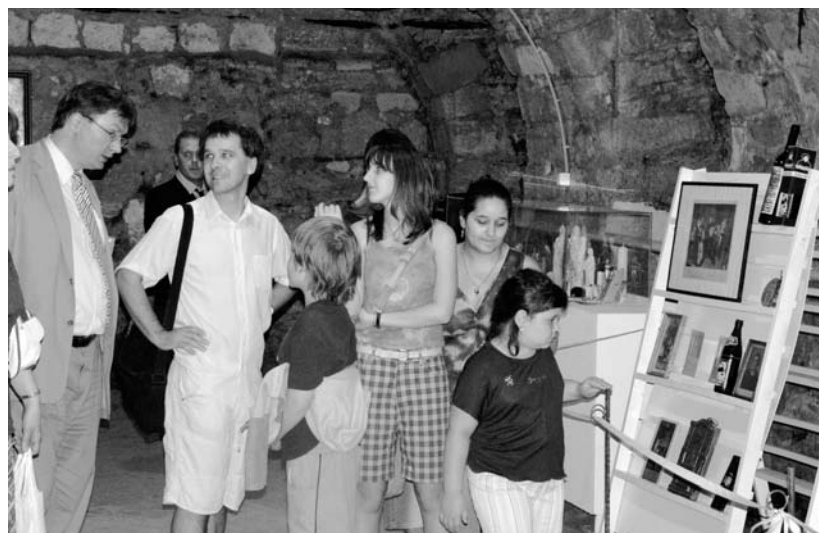

Bebocsátásra várva...

Hogy a vidámság, a humorérzék – amelyet szakszóval lutheri hilaritásnak is nevezünk – mindig is jellemezte az evangélikusságot, azt már az ötletből is világosan láthatjuk: pincébe üzött tárgyakat tártak elének a rendezők a Cyrano de Bergerac-i mottó jegyében: „Magamat kigúnyolhatom, más által nem is magam viszont...” Persze talán nem is annyira gúnyról, mint inkább megmosolyogtató, elálmélkodtató tárgyakról beszélhetünk. Érték(t)rend: a hívő kreativitás és alkotás, a vallásos tömegkultúra és a giccs határán született tárgyak között járunk – hirdette a pincejáró fölötti felirat.

a »grand art«, az egyéni vallásosság kreativitása, valamint a tömegtermékek között, melyeket a fogyasztói társadalom számára gyártanak.” Egyértelmű válasz nincs, a határvonalak nem pengeélesek, ezért e tárlat gondolatébresztő szándékkal tart tükröt a keresztény egyházak elé.

A giccs – magyarázta Harmati Béla – elsősorban az érzékeknek szól, gyors és azonnali, olcsó és fáradságmentes élményt ígér a szemlélőnek. „Azáltal, hogy többnek akar látszani, mint ami, az »igazi«, jó áron megszerezhető parafrázisaként a tiszta érzelemből érzélgősséget csinál, az értelemről közhelyet, a szen-

A múzeumigazgató (a kép bal szélén) tárlatvezet

„A giccs emberszabású, a művészet emberfeletti” – ezzel az Abraham A. Moles-től kölcsönzött gondolattal kezdte megnyitóbeszédét Harmati Béla László, az EOM igazgatója a múzeumok éjszakáján, pontban este 8 órakor a Deák téri templomudvarból nyíló pincében.

Az igazsághoz tartozik, hogy már a „hivatalos” tárlatmegnyitás előtt is számos múzeumlátogató megtekintette a maga nemében egyedülálló gyűjteményt a maga nemében egyedülálló „kiállítóhelyiségben”: a Deák téri evangélikus intézmény homokos „padlózatú”, hangulatos boltívvel tagolt, izgalmas atmoszférájú pincéjében. Pincében, amely rejti is, mutat is. Más-más táru fel és bújjik el, megadva a felfedezés örömét a látogatóknak. (A lépcső rendbetételét, a világítási hálózat kiépítését, a páratlantást, a meszelést erre az alkalomra végezte el a múzeum – tudtuk meg.)

A sajtó számára a múzeumigazgató már az előző este bemutatta a tárlatot a

vedésből szenvelgést, az emlékezésből negédes nosztalgiait.

Ellentétként a valódi művészet úgy tartalmában, mint megoldásaiban mindig magasabbra emelkedik tárgyánál, és a korszemlemtől függetlenül örök mondanivalót is magában hordoz. A forma és tartalom, létrehozott mű és közvetíteni kívánt tartalom kiegyensúlyozott, koherens viszonyban van a művészeti alkotások esetében, de ha ez a viszony felborul, eltorzul, megkezdődik a giccsé válás folyamata.”

A vallásos művészet katalizátora a mélyen gyökerező, őszinte és az érzéseket energiával megtölteni képes vallásos hit. Meg nem élt, félig vagy részben megélt hitelmény hamis útra vezet. A tárlat célja korunk értékpesztítő és értékekre áhító emberének megszólítása. A „csak tiszta forrásból” lutheri gondolat aktualitása idősebb, mint valaha – zárta megnyitóbeszédét Harmati Béla.

Ami szakrális térben furcsán hat –

Szezon!

A tél többek között a síelésé vagy pél-
gé, az ősz pedig mondjuk a szüretké.
yár pedig a vakáció szezonja. Mind-
yon vártuk már a jó időt, most pedig
váró élmények és kalandok elé. A
országos ifjúsági táborai is rengeteg
fiatalokat, akik szeretnének egy-egy
reni, új ismeretségeket, barátságokat

- istentisztelet úrvacsorával
- áhítatok sokféleképpen
- lelki csendesség
- előadások
- beszélgetések-fórumok
- játékok
- kézművesség
- zene-tánc
- gyermekprogramok
- és TALÁLKOZÁSOK

Jelentkezés a helyszínen.

Különvonat és részletes
információ:
www.szelrozsatalalkozo.hu

kezés yári táborokra

Táborokba:
u honlapon megtalálod az információkat a
kre kattintva.

2008 programfüzet hátoldalán található jel-
aló visszaküldésével.

li díjat befizetni:
vére kiállított sárga csekken (amely minden
i a tábori díj felét. A második részletet a tá-
tétén.

rténő közvetlen befizetéssel (szintén csak a
ikus Egyház bankszámlájára: Magyarország-
7257. Ebben az esetben is a táborvezetőnél
kezdétén.

l írni a tábor kódját (például T1, T2 stb.)!

díj mérséklésére szociális támogatás formá-
nül szükség van a *rászorultság indoklását tartal-*
szükséges formanyomtatvány az *ifjusag.lu-*
re kattintva letölthető vagy postai úton kér-

Huszák Zsolt ifjúsági referens
20/824-3870
zsolt.huszak@lutheran.hu

Gyermek- és Ifjúsági Osztály,

lj bizalommal hozzánk!

Vezetőképző tábor

Időpont: július 12–16.

Helyszín: Révfülöp, Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ

Részvételi díj: 17 600 Ft

Korosztály: 14–23 évesek

Jelentkezési kód: T6

Táborvezető: Baczkó Máté

Kapcsolattartó: Bátovszky János

janbatovsz@freemail.hu, 20/824-7536

Országos hagyományőrző kézművestábor

Időpont: július 27. – augusztus 3.

Helyszín: Kőszeg, evangélikus gyülekezeti ház
és az Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi
és Informatikai Szakképző Iskola kollégiuma

Részvételi díj: 17 500 Ft

Korosztály: 8–14 évesek

Jelentkezési kód: T7

Táborvezető és kapcsolattartó: Martonné Némethy Márti

martonne.marti@gmail.com

20/824-4300

XII. országos evangélikus gyerektábor

Időpont: augusztus 3–9.

Helyszín: Piliscsaba, Béthel Missziói Otthon

Részvételi díj: 13 200 Ft

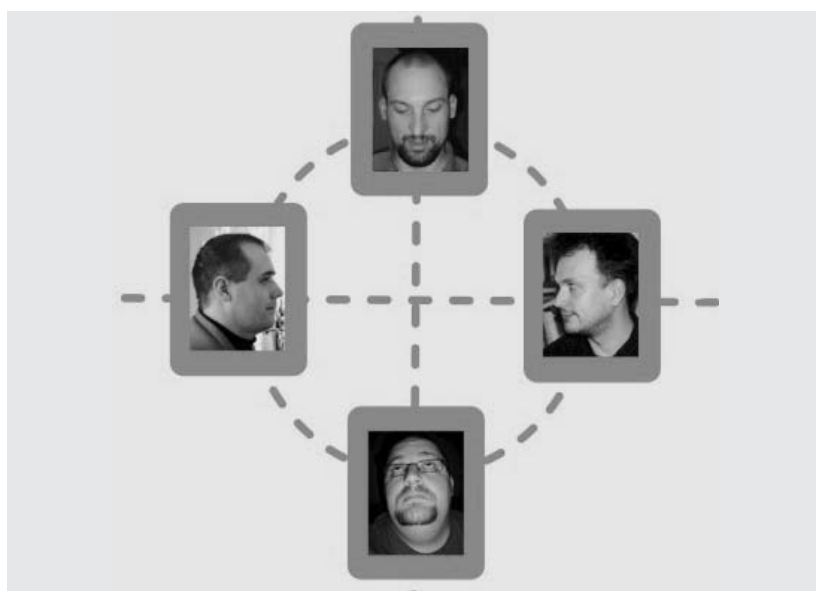
Korosztály: 8–14 évesek

Jelentkezési kód: T8

Táborvezető: Kelényi Zsolt

Kapcsolattartó: Pellionisz Petra

pellionisz.petra@hungarnet.hu, 30/313-6658

Törésvonalon – ifjúsági konferencia

„Fiatalfelnőttek”

Időpont: augusztus 3–9.

Helyszín: Gyenesdiás, Kapernaum-szeretetház

Részvételi díj: 18 000 Ft

Korosztály: 18–30 évesek

Jelentkezési kód: T9

Táborvezetők: Süller Zsolt, Mesterházy Balázs,

Szabó Szilárd, Sággy Balázs

Kapcsolattartó: Sággy Balázs

balazs.saghy@lutheran.hu, 20/770-0066

Országos evangélikus gospel-spiri tábor

Időpont: augusztus 11–17.

Helyszín: Balassagyarmat, Szabó József Tanulmányi Ház

Részvételi díj: 22 000 Ft

Korosztály: 14–30 évesek

Táborvezető: Veres Andi, dr. Orosz Gábor Viktor, May Zoltán

Kapcsolattartó: Veres Andi

veresandi@gmail.com, 20/824-2278

FOTO: BARTA INRE

Zene a háztetőn

► „Take It to the Streets!”, azaz „Vidd ki az utcára!” – hangzott az egyik mottója a június 18. és 21. között a WestEnd tetőteraszán zajlott 2. soul- és gospelfesztiválnak. Az elsőként tavaly ősszel, a Városmisszió keretében megrendezett budapesti koncertsorozatnak olyan nagy sikere volt, hogy a szervezők a folytatásban is látnak fantáziát.

Szerda este a Hillsong London és Matt Redman látogatott el hozzánk, és bár ezen a napon a jegyekért fizetni kellett, mégis körülbelül négyezer ember töltötte meg a tetőt. Amikor fél hatkor megérkeztem

rők imáját”, amelyben arra kérték Jézust, hogy változtassa meg az életüket.

A fesztivál további programjai ingyenesek voltak. Ismert és kevésbé ismert fellépőket láthattunk és hallhattunk Magyarországról és külföldről egyaránt. Néhány előadót kiemelek a teljesség igénye nélkül: a Bolyki Brothers vendégekként, természetesen a közönség bevonásával; a Golgota gospelkórus száz feletti létszámában szó szerint színesítette a programot, különösen a country világába való kalandozásuknak volt nagy sikere; a három év után ismét Budapestre látogató Noel Richards képviselte a keményebb rock műfaját; a Gábel Testvérek egy kicsit elmélyültebb zenét és nagyon tartalmas, saját szövegű dalokat hoztak.

FOTO: T. PINTER KÁROLY

a helyszínre, szakadt az eső, de a szervezők – esőköpenyeket osztogatva – lelkesen biztosítottak mindenkit arról, hogy nem marad el a rendezvény. Azután tökéletes isteni időzítéssel hat óra körül kisütött a nap, és az égből jövő áldás már nem csapadék formájában, hanem az előadók szavain és dalain keresztül ért el hozzánk.

Ha a világot nem sikerült is megrengetnie a koncertnek, az épületet igen: a szervezők kénytelenek voltak megkérni a résztvevőket, hogy kevésbé energiku-

Számomra a fesztivál csúcspontját a szombaton este fellépő, barbadosi származású, Németországban élő Judy Bailey jelentette. Az életörömtől sugárzó fekete hölgy – aki immár másodsor koncertezett hazánkban – nemcsak megénekelte, hanem meg is táncoltatta a tömeget, s azt hiszem, sokunk számára emlékezetes marad a dal, amelyet együtt énekelünk vele: „Isten nem halott, Jézus él! Ő bennem él, megváltoztatta az életemet. Ő szól az egyházhoz, akik hallgatnak rá. Jézus mozgásban van!”

FOTO: BARTA INRE

san táncoljanak, mert az alattuk, a bevásárlóközpontban és a vasútállomáson tartózkodó emberek kicsit megijedtek... Isten azonban a hallgatók szívében is munkálkodhatott, hiszen a vendégek nemcsak zenélni tudtak nagyon jól, hanem az evangélizációra is nagy hangsúlyt helyeztek. Nem titkolt célja volt a rendezvénynek, hogy olyan alkalom legyen, ahová nem keresztény ismerősöket lehet hívni; a Hillsong vezetőjével néhány száz ember mondta el a „megté-

Egyetlen dologt sajnáltam: hogy a koncertsorozat nem tart tovább. Mert jó dicsérni Istent a szabad ég alatt, és jó bizonyosságot tenni róla a város felett.

Jézus valóban testileg-lelkileg megmozgattott több ezer embert ez alatt a néhány nap alatt, és lelkesített arra, hogy megfogadjuk szavát: „Amit a sötétségben mondok nektek, azt a világosságban mondjátok el; amit fülből sugva hallotok, azt a háztetőkről hirdessétek.” (Mt 10,27)

■ ADÁMI MÁRIA

Hogyan lehetsz sikeres?

Ki a legsikeresebb ember azok közül, akiket személyesen ismeresz? Ki az, akinek leginkább szeretnél hasonlítani?

Mindenki úgy kezd karriert építeni, úgy indul neki egy házasságnak, vagy kezd el egy hobbit, hogy sikeres akar lenni. Többnyire még csak közép-szerűek sem szeretnének lenni (az angol mediterrán eredetű szó; jelentése: közép-szerű, közepes; „félúton a hegyre menet”). A legtöbb ember arra törekszik, hogy sikeres legyen, ne álljon meg félúton a hegyre menet, hanem felérjen a csúcra.

Miközben azon töprengsz, hogy ki az általad ismert legsikeresebb ember, azon is gondolkodj el, hogy az illető milyenfajta sikert ért el! A tökéletesség nem okvetlenül feltétele minden sikeres vállalkozásnak. Egy szendvics elkészítése nem igényel patikamérleglen mért pontosságot. Ugyanakkor egy barátom jut eszembe, aki plasztikai sebész. Ő a tudományt és a művészetet kombinálja azzal az erős elhatározással, hogy a lehető legjobb eredményt érje el, amikor egy balesetben megsérült ember arcát műti. Neki is, meg a páciensnek is igen konkrét elvárásai vannak a műtét sikeres kimenetelére vonatkozóan.

Amikor a siker meghatározásán gondolkodsz, lényeges tudnod, hogy számodra mely területek fontosak. Amikor az általad legsikeresebbnek tartott embert megnevezed, azzal a saját sikerkonceptiódat is meghatározod. Felhalmozott vagyona alapján tartod őt sikeresnek? Vagy külső megjelenése, intellektuális teljesítménye, személyes eredményei alapján? Amikor őt nevezted a legsikeresebbnek, számított-e az, hogy békés vagy elégedett ember? Vagy esetleg hogy képes volt egészséges, boldog családot alapítani és fenntartani?

Légy őszinte igazi céljaid meghatározásakor! Ha számodra az a siker, hogy több pénzed legyen, mint apádnak volt, legalább magadnak valld be őszintén. Ha számodra az a siker, hogy szebb autód, jobb ruhád legyen, és egzotikusabb helyekre menj nyaralni, mint a szomszédod, légy becsületes magaddal szemben, és legalább ismerd be. Végül is ha nincs személyes célod, amely alapján megfogalmazod, mi jelenti számodra a sikert, az olyan, mint amikor a pilóta sűrű ködben akarja letenni gépét – harminc méterrel előbb, mint ahogy a kifutópálya elkezdődik... Ha csupán közel vagy, az nem elég.

Légy óvatos a céljaid meghatározásakor: amit tartasz az életedről, azzá fogsz válni. Nézd meg azokat, akik már elérték ugyanazt a célt, amelyet te tűztél ki magad elé! Gondolod, hogy fiatalabb korukban olyanná akartak válni, mint amilyenek ma? Gondold tovább! Emlékezz vissza húsz évvel korábbra: az akartál lenni akkor, mint aki ma vagy? Ha nem, akkor ne felejtse el, hogy soha nem késő újraértékelni a céljaidat. Egy régi mondás szerint: „A siker soha nem végleges. A tévedés soha nem végzetes.”

Amikor a siker meghatározásáról gondolkodom, szeretek a Biblia bölcsességére támaszkodni. Itt van például, amit Isten mondott Józsuének: „Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.” (Józs 1,8)

Máshol a Bibliában ezt olvassuk: „Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a véteksek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.” (Zsolt 1,1-3)

Számomra ez a siker: olvasni a Bibliát, elmélkedni rajta, engedelmeskedni tanításainak – akkor boldogul az ember.

■ KEN KORKOW
(Forrás: Monday Manna)

HETI ÚTRAVALÓ

Így szól az Úr, a te teremtőd: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! (Ézs 43,1)

Szentháromság ünnepe után a 6. héten az Útmutató reggeli és heti igéiben Isten a keresztség ajándékával megtérésre hív, a bűn sötétségéből az örök élet világosságára. „Hűséges jó Atyám / Keresztségébe felvett, / És engemet megmentett / A kínos Golgotán.” (GyLK 820,1) Nem is félek; „erőm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem” (Zsolt 28,7; LK)! Feltámadott Urunk ezt a missziói parancsot adja mindenkor tanítványainak: „... tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...” (Mt 28,19) Pál összekapcsolja a keresztséget az örök élettel: „Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.” (Róm 6,8) De mit jelent a keresztségben merítés? „A bennünk lévő régi embernek naponkénti bűnbánattól és megtéréstől vízbe kell fulladnia és meghalnia (...), és naponként új embernek kell előjönnie és feltámadnia, hogy Isten előtt igazságban és tisztaságban örökké éljen.” (Luther: Kis káté) A keresztség képe: „Izrael fiai szárazon mentek be a tenger közepébe, és a víz jobbról-balról falként állt.” (2Móz 14,22) Pál szerint ősatyáink „mindnyájan a tengeren mentek át, és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben” (1Kor 10,1-2). Péter szíven találta az első gyülekezetet pünkösdi missziós igehirdetésével: „Térjtek meg, és keresztelkedjétek meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek ez az ígélet... sőt mindazoké is... akiket csak elhív magának az Úr...” (ApCsel 2,38-39) Pál és Szilász a filippi börtönőrt hívta – megtérésre: „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj mind te, mind a te háza népe!” Ő pedig az első börtönmisszió éjjelén „azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt” (ApCsel 16,31.33). Jézus gyermekmissziója figyelmeztetés tanítványainak: „Bizony, mondom nektek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek (akik hisznek bennem – 6. v.), nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3) A halott Úr Jézus lábszárcsontját nem törték el, „hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki” (Jn 19,34). „Az ócegházban szerették a víz jelentését a keresztségre, a vért az úrvacsorára vonatkoztatni.” (Magyarazatos Biblia, 1290. o.) Luther szerint: „A szent keresztséget is ugyanaz a vér szerezte meg nekünk, amely értünk kiomlott, és bűneinkért megfizetett. Krisztus vére érdemét és erejét a keresztségbe helyezte, hogy abban legyen a miénk.” A felmagasztalt Úr Jézus most személyesen neked és nekem üzeni: megtérsz, vagy meghalsz örökre, ha kitörölöm neved az élet könyvéből! „Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel... és téj meg!” (Jel 3,1-2.3) Győzz velem! „E drága keresztségben, / Hit által Krisztus váltóságát / Elnyerjük...” (ÉÉ 295,3)

■ GARAI ANDRÁS

A Szélrózsa tapasztalt segítője

SZÓSZÓRÓ

► Győri Péter Benjámín (32) Szolnokon és a hozzá tartozó szórványvidéken – ötvenöt településen – 2001 óta evangélikus lelkész. Két kisgyermek édesapja és mindezek mellett az idei Szélrózsán is a „tízék” tagja. Őt kérdeztem jelenlegi teendőiről.

Ifjúságirovat-gazda: Balog Eszter

– Mi a feladatod az idei Szélrózsa szervezésében?

– Kicsit talán furcsának hangzik, de nincsen sajátos feladatomb. Ugyanis úgy kerültem bele a csapatba, hogy az előző Szélrózsa találkozóhoz – 2006-ban Szolnokon – én voltam a lelkész, „házigazdaja”. Akkor lettem a „tízék” tagja. Az idei csapatban azért maradtam benne, mivel bőven van tapasztalatom a szervezés területén. Úgyhogy ahol tudok, ott segítek a mostani találkozó rendezésében. Tulajdonképpen „háttér-elem” vagyok.

– Mégis mely konkrét területeken tudsz segíteni?

– Mivel a szívügyemnek tekintem, hogy mindazt, amit átéltem két éve, át tudjam adni a mostani szervezőknek, sokféle területen tudok tanácsot adni. Például abban, hogy a helyi gyülekezet – a kőszegi – hogyan tudjon bekapcsolódni a találkozóba, és maga az egész város is. Nagyon örülök annak a program-pontnak, amelynek jegyében a szélrózsások kivonulnak majd péntek este Kőszeg utcáira, és részt vesznek a városi misszióban. Még nem volt olyan Szélrózsa, ahol ilyen jellegű misszióra kerülhetett volna sor, eddig minden esemény a találkozó helyszínén történt. Az idei munkámat összefoglalva tehát egyeztető, szervező feladatokat látok el, és közösségi döntésekben veszek részt.

– Korábban is közreműködöttél a találkozókon, „szélrózsás múltad” van...

– A bodajkin gitároztam, a kismarosin 2002-ben a kisszínpad koordinátora

voltam, a tatain 2004-ben az ifjúsági csoportommal kiállítással készültünk. A szolnokiról pedig már meséltem.

– Milyen emlékeid vannak a szolnoki Szélrózsáról?

– Nagyon szépek – de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, a gyülekezeti tagoknak: fiataloknak és felnőtteknek egyaránt. Nagyon „megfogta” őket a találkozó hangulata. Remélem, az idei is legalább ilyen jól fog sikerülni, ha nem még jobban.

– Én is ugyanazt kívánom. És persze további szervezői munkáit!

■ BALOG ESZTER

Góliát-koktél a júniusi hőségben

► Választási kampánytól volt hangos az egykori telekgerendási művelődési ház szocreál nagyterme. Kis Dávidok küzdöttek a trónért, a kampánystábok pedig a vetélkedés során mindent bevetettek: ünnepi lakomát, tévéhíradót és udvari bolondot is. Több tucat békéscsabai evangélikus gyerek táborozott ugyanis június 16-a és 21-e között a szomszédos faluban; hat napon át az öszötvetségi Dávid történetét követhették nyomon – egészen trónra lépésig.

Tizenegyedik alkalommal népesítették be a rendszerváltás után az egyház tulajdonába került kultúrház termeit és udvarát a békéscsabai gyülekezet gyermekei. A legifjabb táborlakó még csak nagycsoportos volt az óvodában, a legnagyobb most vezette a nyolcadik osztályt. Az ötvenöt gyerek programjáról húsz középiskolás fiatal gondoskodott.

A tábor vezetője és ötletgazdája, Kutyejné Ablonczy Katalin tanárnő elmondta, hogy szerencsés döntés volt egy év-tizede ennek a széles korosztályt átfogó gyermektábornak a létrehozása: „A legkisebbek megtanulják az alkalmazkodást és a feyelmet, egyúttal örülnek, hogy mindent közösen csinálnak a nagyokkal, az idősebbek pedig gondoskodhatnak fiatalabb társaikról. A gyerekek évről évre visszatérnek, a húsz vezető is az egykori táborlakók közül került ki.”

Tavaly Mózes volt a középpontban, idén a fiatal Dávid életével ismerkedtek meg a gyerekek. Négy csoport küzdött egymással a trónért – nemcsak plakátokkal és kampányműsorral, hanem pingpongütővel is a zöld asztalnál. A Független Júdeai Kisgazda és Nemzeti

Demokratikus Paritya és Lant Párt például zászlajára tűzte az ingyenes zsinagógai oktatást és a választott népek juttatandó fűj mennyiségének növelését. A csoportok elkészítették a koronázási díszlakoma menükártyáját, így került étlapra a karamell ízesítésű Góliát-koktél, melynek legfőbb összetevője a filiszteus harcos szeme. Rögtönzött tévéportok készültek a bibliai történetek szereplőivel, a színpadon kibeszélőshow-ban vitatkozott egymással Saul és Dávid, a tábortululmány pedig beszámolt Dávid és Betsabé románcáról is. Mindennap jutott idő a sportra, a kreatív foglalkozásokra és arra is, hogy a táborozók tudáspróbán teszteljék saját műveltségüket.

„Alapszabály, hogy a gyerekek nem hozhatnak magukkal semmiféle technikai eszközt, beleértve a mobiltelefont is. Nagyon örülök annak, hogy soha nem tapasztalok durva hangnemet, nem hallok trágár szavakat a szájukból. Az esetlegesen felmerülő konfliktusokat is mindig sikerül szeretettel rendezni” – osztotta meg tapasztalatait a krónikással a táborvezető. „Esténként addig olvasunk mesét nekik, amíg mindannyian el nem alszanak. Ezután fiatal segítőkkel még röviden értékeljük a magunk mögött hagyott napot. Biztos vagyok benne, hogy lelkiileg ők is feltölteknek e felelősségteljes feladat ellátása során” – tette hozzá.

Hagyomány, hogy a hatodik délutánon a gyerekek műsort adnak a szülőknél: előadják a legjobban sikerült táncokat, jeleneteket, kedvenc énekeiket, és bemutatják a kézműves-foglalkozásokon készített alkotásaikat. Az egykori művelődési ház pedig csak egy hétig marad csendes, június végén ugyanis az egykori gyerektáborosok, a gyülekezeti ifjúság tölt el hat napot Telekgerendáson.

■ – ELJÉCSÉ –

Istennek hálát adva és örömmel tudatom, hogy július 5-én, szombaton 11 órakor Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke az alsósági evangélikus templomban ünnepi istentisztelet keretében lelkésszé avat. Erre az örömteli alkalomra szeretettel meghívom.

Győri Veronika Ágnes

Isten iránti hálával tudatom, hogy július 5-én 15 órakor a kemenesmagasi evangélikus templomban Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke lelkésszé avat. Szeretettel várom Önt és családját erre az ünnepre és az azt követő szeretetvendégségre.

Udvardi Andrea

Isten iránti hálával tudatom, hogy július 6-án, vasárnap 15.30-kor a győni evangélikus templomban ünnepi istentisztelet keretében lelkésszé avat dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke. Örömmel osztozva, szeretettel hívom és várom erre az alkalomra.

Torzsa Tamás

ISTENTISZTELETI REND / 2008. június 29.

Szentháromság ünnepe után 6. vasárnap. Liturgikus szín: zöld.
Lekció: Róm 6,3–11; Ézs 43,1–7. Alapige: Mt 5,20–26. Énekek: 295., 359.

I., Bécsi kapu tér de. 9. (úrv.) Balicza Iván; de. 10. (német, úrv.) Andreas Wellmer; de. 11. (úrv.) Bence Imre; du. 6. Balicza Iván; II., Hűvösvölgyi út 193., Fehé de. 10. Gyekiczky János; II., Modori u. 6. de. 3/4 II. Sztojanovics András; Pesthidegkút, II., Ördögárok u. 9. de. fél 10. (úrv.) dr. Varga Gyöngyi; Csillaghegy-Békásmegyér, III., Mező u. 12. de. 10. Donáth László; Óbuda, III., Dévai Bíró M. tér de. 10. Bálintné Varsányi Vilma; Újpest, IV., Lebstüch M. u. 36–38. de. 10. Solymár Péter Tamás; V., Deák tér 4. de. 9. (úrv.) Gerőfi Gyuláné; de. 11. (úrv.) Harmati Béla; du. 6. (orgonazenés) Zászkaliczky Péter; VII., Városligeti fasor 17. de. 11. (úrv.) Aradi György; du. 6. (ifjúsági) Szántó Enikő; VIII., Üllői út 24. de. fél 11. Kertész Géza; VIII., Rákóczi út 57/a de. 10. (szlovák) Gulácsiné Fabulya Hilda; VIII., Karácsony S. u. 31–33. de. 9. Kertész Géza; VIII., Bláthy Ottó u. 10. (Betánia Szeretetszolgálat) de. 9. Benkóczy Péter; IX., Gát utcai római katolikus templom de. 11. (úrv., énekes liturgia) Koczor Tamás; Kőbánya, X., Kápolna u. 14. de. fél 11. Benkóczy Péter; Kelenföld, XI., Bocskai út 10. de. 8. (úrv.) dr. Blázy Árpád; de. 11. (úrv.) dr. Blázy Árpád; du. 6. dr. Blázy Árpádné; XI., Németvölgyi út 138. de. 9. (úrv.) dr. Blázy Árpádné; Budagyöngye, XII., Szilágyi E. fasor 24. de. 9. (úrv.) Bence Imre; Budahegyvidék, XII., Kék Golyó u. 17. de. 10. (úrv.) Keczkó Pál; XIII., Kassák Lajos u. 22. de. 10. Kende György; XIII., Frangepán u. 41. de. fél 9. Kende György; Zuglói, XIV., Lőcsei út 32. de. 11. (úrv.) Tamásy Tamásné; XIV., Gyarmat u. 14. de. fél 10. Tamásy Tamásné; Pestújhegy, XV., Templom tér de. 10. (úrv.) Kende K. Péter; Rákospalota, XVI., Régi Fóti út. 75. (nagytemplom) de. 10. Bátovszky Gábor; Rákosszentmihály, XVI., Hősök tere 10–11. de. 10. Börönte Márta; Cinkota, XVI., Batthyány I. u. de. fél 11. Blatniczky János; Mátyásföld, XVI., Prodám u. 24. de. 9. Blatniczky János; Rákoshegy, XVII., Tessedik tér de. 9. Marschalkó Gyula; Rákoskeresztúr, XVII., Pesti út 111. de. fél 11. Esa Saurama; Rákoscaba, XVII., Péceli út 146. de. 9. Eszlényi Ákos; Rákosliget, XVII., Gózon Gy. u. de. 11. Eszlényi Ákos; Pestszentlőrinc, XVIII., Kossuth tér 3. de. 10. Győri Gábor; Pestszentimre, XVIII., Rákóczi út 83. (református templom) de. 8. Győri Gábor; Kispeszt, XIX., Templom tér 1. de. 10. Széll Bulcsú; XIX., Hungária út 37. de. 8. Széll Bulcsú; Pesterzsébet, XX., Ady E. u. 89. de. 10. Győri János Sámuel; Csepel, XXI., Deák tér de. fél 11. Zólyomi Máttyás; Budafok, XXII., Játék u. 16. de. 10. Solymár Gábor; Budaörs, Szabadság út 75. de. 10. Endreffy Géza; Názáret-templom, Mátrászentimre-Bagolyirtás de. 11.

■ Összeállította: VITÁLIS JUDIT

Orgonaregisztterektől kórusszólámokig

► Nyolcadik alkalommal került sor június 16–21. között kántortovábbképző tanfolyamra és konferenciára Fóton, a Mandák Otthon falai között. A találkozó sokrétű programja ösztönzést adott a gyülekezetekben szolgáló aktív kántoroknak. A szervezők igyekeztek olyan témákat kínálni, amelyek mind az orgonista szolgálatot, mind a kórusnéklést érintik.

Herbert Wulf háromszólamú kórusgyűjteménye a vasárnapok gradulálénekeinek feldolgozásait tartalmazza szoprán, alt és férfikari szólámokra. Lehetővé teszi az alternatív előadást, vagyis hogy a versszakokat a gyülekezet és a kórus felváltva szolgáltassa meg. A feldolgozások olyan együttesek számára készültek, amelyek esetében nincs lehetőség tenor és basszus szólám kialakítására. A kötetet Wulfné Kinczler Zsuzsanna mutatta be, aki azt is elárulta, hogy a szólámok hangterjedelme tudatosan a gyülekezeti kórusok hang adottságaihoz van szabva.

Az evangélikus egyházzene teológiai alapjairól Wagner Szilárd tartott előadást. Beszélt Luther istentisztelethez, liturgiához, zenéhez való viszonyáról és arról, hogy ma nem annak a kornak az utánzása a feladat, hanem leginkább Luthernek az adott helyzetekhez való mindig rugalmas hozzáállása lehet példa számunkra.

Wagner Szilárd arról is összefoglalást adott, milyen nagy szerepük van kántorainknak az orgonák gondozásában. Csak úgy tudjuk megőrizni értékeinket, ha tudatában vagyunk a ránk bízott hangszerek jelentőségének és hozzáértésünk határainak, tehát minden komolyabb beavatkozás előtt – a munka meghatározásához és az orgonacépitő kiválasztásához – szakértő segítségét kérjük.

Idén már harmadszor köszönthettük a tanfolyamon Fassang Lászlót. „Az improvizáció lényege, hogy akár sokat készülünk, akár semmit sem, mindkét esetben be kell vállalnunk azt, ami sikerül, és azt is, ami nem. Ha készülünk, nem feltétlenül sikerül. Ha nem készülünk, nem feltétlenül nem sikerül. Akárcsak az élet.” A kurzus nagyszabású variációsorozattal zárult a Tarts meg, Urunk, szent igédben kezdetű énekünkre; ebben minden hallgató részt vett.

Bence Gábor két, egymással összefüggő témában szólt meg. Először az istentiszteleti liturgia új elemeinek bevezetéséhez adott gyakorlati tanácsokat. Elmondta, mit hogyan és milyen sorrendben érdemes megismertetni a gyülekezettel. Másodsor azt mutatta be, hogyan használhatjuk a Gyülekezeti liturgikus könyv anyagát a gyülekezetben és az oktatásban.

Kerekasztal-beszélgetésre is sor került orgonista-kántorok részvételével. Pál Diana, Róth Márton és Bán István arról beszélt, hogyan kezeli magában a „mű-

vészséget” és a „kántorságot”, milyen élményei, tapasztalatai vannak. Tanulságos volt látni a különböző személyiségeket és élethelyzeteket.

Ecsedi Zsuzsa az Evangélikus Élet Ének-KincsTár rovatát mutatta be, kitérve a szerkesztés műhelyitkaira és a cikkek írása során felfedezett új összefüggésekre.

Orgonanező kirándulás is szerepelt a programban. Békásmegyeren Pál Diana olyan, istentiszteleten játszható műveket is megismertette a hallgatókat, amelyek eddig nem szerepeltek a repertoáron. Bán István a Bécsi kapu téren azokat a regisztrálási ötleteit árulta el, amelyekkel az orgona hiányosságait igyekszik ellensúlyozni. Gálos Miklós a Fasorban orgonája sajátos romantikus színeire hívta fel a figyelmet, majd a résztvevők megtekinthették belülről a hangszer szerkezetét.

Pócs Miklós az angol reneszánsz kórusmuzsikát mutatta be Tallistól Byrdig; az előadást éneklés és zenehallgatás gazdagította, kitérve a hét programjára.

A hallgatók műhelymunkáját tanárként Ecsedi Zsuzsa, Gálos Miklós, Pócs Miklós és Róth Márton segítette. A napokat keretbe foglaló zsolttáros istentisztelet lelkési szolgálatát Wagner Szilárd, Johann Gyula és Kovács László vállalta.

Reménység szerint a továbbképzés jövőre még inkább személyre szabottan és sokrétű programmal folytatódik.

■ – SZO-LA –

Miskolciak a brassói testvérgyülekezetben

Immár tizenhét éves múltra tekint vissza a miskolc-belvárosi egyházközösség és a brassói magyar ajkú lutheránusok testvérgyülekezeti kapcsolata. Ennek keretében negyedik alkalommal, ezúttal június 4-től hatnapos erdélyi körúton vett részt huszonnyolc miskolci egyháztag Sándor Frigyes esperes vezetésével, Baksa László gyülekezeti tag, utazásiiroda-vezető segítségével.

E sorok írója nem miskolcikiént, hanem az arnóti gyülekezet presbitereként élhette át az élménydús napokat. Többek között megtekintettük Királyhágó, Bánffyhyunyad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Gyergyószentmiklós nevezetességét, Petőfi elestének segesvári emlékhelyét. Az esős időjárás ellenére rácsodálkoztunk a Gyilkos-tó és a Békás-szoros szépségére, a paradisi sóbánya mélyében magunkba szívhattuk a kristálytisztaságot, strandolhattunk az európai színvonalú marosszentgyörgyi sós vízű gyógyfürdőben.

Kilenc evangélikus teológus Kolozsváron

Kolozsváron az evangélikus templom és gyülekezet történetét a romániai lutheránus egyház püspöke, Adorjáni Dezső Zoltán ismertette csoportunkkal. „Ne hagyjátok a templomot és az iskolát!” – Reményik Sándor (1890–1941) mint egykori helyi diák írta ezen, már-már szállóigévé vált sorát. Nem véletlenül kapcsolta össze nagy egyházi költőnk eme két épületet, hiszen Kolozsváron valóban összeépült az Úr háza és a kollégium. A protestáns teológia épületében járva megtudhattuk, hogy ott a reformátusok és az unitáriusok mellett jelenleg kilenc evangélikus hallgató készül a lelkési szolgálatra.

A Házsongárdi temetőben megálltunk többek között Szentci Molnár Albert (1574–1634) zsolttárköltő és bibliafordító sírjánál. „Itt várja Jézusát” – e szavakkal kezdődik kopjafáján a felirat, tömören összefoglalva a feltámadás bizonyosságába vetett hitét, hitünket. Reményik Sándor is itt, az erdélyi magyar kultúra nagyjainak nyugvóhelyül szolgáló sírteremben pihen. Minden magyarnak, valamennyiünknek szól az ő síremlékén

olvasható idézet: „Egy lángot adok, ápdol, add tovább.”

A több mint kétezer lelket számláló brassói testvérgyülekezetbe érve Raduch Zsolt lelkész köszöntötte csoportunkat. Családoknál voltunk elszállásolva, így vendéglátóinkkal beszélgetve bepillantást nyerhettünk a romániai szóránymagarság mindennapjaiba is. Egy kis

Hitünk megélését a gyülekezet könyvnyüzenei „együttésének” fellépése is szolgálta. A miskolci templomban – a nyári iskolai szünet idejének kivételével – minden vasárnap délutáni könyvnyüzenei istentiszteleten is szolgáló Balázs Viktória (ének), Bodnár Balázs (gitár), Fortuna László (dob) és dr. Romhányi Róbert (zongora) játéka, éneke a visszhangok

Raduch Zsolt és Sándor Frigyes úrvacsorát oszt

kirándulás keretében a Brassótól mintegy negyven kilométerre található Pelesen megcsodálhattuk a román királyi impozáns nyári palotáját, pillantást vehettünk a hófödte Bucsecs csúcsaira, a Drakuláról elhíresült Töröcsvárra és Barcarozsnyó egykori erődjére is. Brassó szépségét, földrajzi fekvését, gyönyörű épületeit, pezsgő utcai életét nehéz lenne szavakba önteni. Helyi idegenvezetőnk szót a város gazdag történelmi múltjáról is.

Könyvnyüzenei szolgálat – nagy sikerrel

A vasárnapi istentiszteleten esperesünk igehirdetésében kiemelte: a világ sokat változott az elmúlt évszázadokban, és változik napjainkban is, de értékvesztéssel küzdő jelenkorunkban is Isten igéje az egyetlen igazi mérték, amelyet megtartva egyszerre szolgálhatunk embertársaink javára és Urunk dicsőségére.

alapján nagyon megnyerte a brassóiak tetszését. A közös éneklés, énektanulás is hozzájárult ahhoz, hogy igazi testvéri közösséget alkossunk vendéglátóinkkal.

Énekelte liturgia

Ránk, magyarországi magyarokra az újdonság erejével hatott az énekelte, a római katolikusra emlékeztető liturgia. Az ottani énekeskönyvet lapozgatva megállapíthattuk, hogy milyen sok, számunkra ismeretlen dallamot, énekszóvevet tartalmaz. Istentiszteletünket úrvacsoravételrel zártuk, majd a vendéglátóinkkal közös ebéden vehettünk részt a parókia épületében.

A tervek szerint a brassói evangélikusok csoportját két év múlva köszönthetjük Miskolcon. Szeretettel várjuk őket. Nekik a csodálatos napokat köszönjük, Istenünknek pedig azt, hogy brassói testvéreinkkel egymást erősíthetjük a hitben.

■ DR. ÜVEGES ISTVÁN

HÍREK, KÖZLEMÉNYEK, ESEMÉNYEK

SZÖVETKEZZEN OLVASÓTÁBORUNK
GYARAPÍTÁSÁRA!

Előfizetői akció

Páratlan páros kedvezmény az Evangélikus Életre előfizetőknek

Tisztelt Olvasónk!

Júniustól jelentős kedvezménnyel hosszabbíthatja meg előfizetését, ha egy új előfizetőt toboroz az Evangélikus Élet olvasótáborába – ráadásul az új előfizető is kedvezményben részesül!

Ha tudomása van arról, hogy gyülekezetében – ismerősei, barátai körében – valaki fontolgatja, hogy előfizet a lapra, hívja fel figyelmét a Luther Kiadó mostani, akció ajánlatára, és szövetkezzenek.

Önök mindössze annyit kell tennie, hogy – mielőtt meghosszabbítja meglévő saját előfizetését (azaz díjbekérő levelünk kézhezvételét követően postán vagy banki átutalással befizeti az előfizetési díjat) – kapcsolatba lép az Evangélikus Élet szerkesztőségével, és megadja annak az új előfizetőnek a nevét és az elérhetőségét (postázási címét és esetleg a telefonszámát), aki az Ön közvetítésével készül megrendelni lapunkat.

S hogy milyen kedvezményekre számíthat?

Ha Ön negyed évvel hosszabbítja meg előfizetését, akkor további egy hónapig ingyen kapja újságunkat. Dönthet ennél nagyobb időtartamú hosszabbítás mellett is, ez esetben arányosan nő az „ajándék hónapok” száma: fél éves előfizetéshez két, háromnegyed éveshez három, egész éveshez pedig négy további hónap az ajándék. Az „ajándék hónapokat” természetesen akkor írjuk jóvá az Ön számára, amikor az Ön által megnevezett személy ténylegesen előfizetett az *EvÉletre*.

Lapunk új előfizetői szintén előfizetésük időtartamának függvényében kapják majd további egy, két, három vagy négy hónapon át ingyenesen az *EvÉletet*.

Akik egynél több új előfizetőt toboroznak, külön ajándékban részesülnek. Azok számára pedig, akik öt vagy annál is több új előfizetővel gyarapítják olvasótáborunkat, ráadásul ugyanannyi ideig küldjük ingyenesen az *Evangélikus Életet*, mint amennyi időre előfizetésüket az akció keretében meghosszabbították.

Az akcióval kapcsolatban az érdeklődők Vitális Judithoz, az *Evangélikus Élet* előfizetési és terjesztési ügyekben is illetékes szerkesztőségi titkárához fordulhatnak (elérhetősége lapunk impresszumában olvasható).

KENDEH K. PÉTER, a Luther Kiadó igazgatója

Az akcióban meghirdetett kedvezmények mindig a meglévő előfizetés (legközelebb esedékes) meghosszabbításakor érvényesíthetők. Az akció visszavonásig érvényes.

A Deák téri orgonazenés áhítatok sorozat keretében június 29-én, vasárnap 18 órakor Zászkaliczky Ágnes orgonál. Csellón közreműködik Bogányi Tibor. Műsoron Buxtehude-, Sweelinck-, Bach- és Guilou-művek. Igét hirdet Zászkaliczky Péter.

A Páratlanklub szervezői teaházba hívják a 25-45 év közötti egyedülállókat és valamennyi érdeklődőt július 1-jén 18 órára az Országos Egyházi Iroda Üllői úti termébe (Budapest VIII., Üllői út 24.). Az est beszélgetésének témája: *Érted is, amit olvasol? – 2008 a Biblia éve*. Az alkalomról a 20/824-2791-es mobilszámon lehet érdeklődni.

HIRDETÉS

Parókusi alkalmassági vizsgálat

Az Északi Egyházkerület Püspöki Hivatala értesíti a hat éves képzésben részesült, 2006. augusztus 31. előtt ordinált beosztott lelkészeket, hogy 2008. október 1-jén, szerdán parókusi alkalmassági vizsgálatra kerül sor. Jelentkezni lehet írásban a püspöki hivatal címén (1025 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 24.) vagy e-mailben (eszaki.kerulet@lutheran.hu) július 15-ig. Az írásbeli feladatokat és a szóbeli tételeket postai úton juttatjuk el a jelentkezőkhöz.

APRÓHIRDETÉS

Bel-budai, kis, de stabil informatikai vállalkozás precíz, koncentrálni tudó, jó Excel- és DOS-tudással rendelkező számítástechnikai-ügyintéző munkatársat keres. DBASE-tudás előny. Aktív nyugdíjas is lehet. E-mail: gasparz@t-online.hu.

Új nap – új kegyelem

Vasárnap

Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. 2Kor 4,15 (Ez 20,44; Mt 28,16–20; Róm 6,3–8/9–11; Zsolt 135) Egyszer egy ökömunkás imahét záróalkalmán vettem részt, amely ifjúsági istentisztelet volt. Egy metodista lelkész pontosan erről az ígéről prédikált, és azt hirdette: mennyire nehéz megértenünk, hogy minden értünk van. Azaz: mennyire hajlamosak vagyunk beleszűrni a monoton hétköznapiakba, a tanulásba, a munkába, s közben nem látjuk meg: minden, amit csinálhatunk, értünk van. Hogy céljainkat elérjünk – minden küzdelem ellenére – Istennek adhassunk hálát örömmel és boldogan.

Hétfő

Keresztelő János tanítványai ezt kérdezték: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?” Jézus így válaszolt nekik: „Menjete, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: vakok látanak, és bédák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdetik az evangélium.” Mt 11,3–5 (Zsolt 146,8; 2Móz 14,15–22; 2Móz 19,1–25) Ahol Jézus jár, jelen van, annak nyoma van az életünkben. Ő mindenkinek azt adja meg, amire szüksége van ahhoz, hogy teljes életet élhessen. Lehet, hogy bár nem gyógyulhatunk ki egy fizikai betegségből, de közben lelkünkben mégis gazdagabbá válhatunk a Jézus Krisztusban való hit által. Jézus gyógyít, az Atya dicsőségére, hogy higgyünk benne: higgyük, hogy ő a Megváltó, és a mi életünkben is ő munkálkodik.

Kedd

Eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor fölépül az Úr városa. Jer 31,38 (Jel 21,2; ApCsel 2,32–40; 2Móz 20,1–21) Isten hűséges az ő választottaihoz, az ő népéhez. A zsidó nép történelmében nyomon követhetjük ezt a vonalat, vagyis azt, ahogy Isten minden nehéz helyzetben népe mellett állt, és szabaddá ígért minden sanyarú élethelyzetből (különösképp a fogságokból). A választottak számára pedig mindig ott volt a kihívás, hogy vajon tudnak-e eléggé hinni Istenben és bízni a szabadításban akkor, amikor éppen a legelhagyottabbnak érzik magukat. A próféták mindig is bátorították, buzdították a népet: Isten hűséges népe iránt, az ő választottai, szerettei iránti hűség nem megkérdőjelezhető.

Szerda

Krisztus Jézus váltságul adta önmagát mindenkiért. 1Tim 2,6 (Zsolt 74,2; ApCsel 16,23–34; 2Móz 24,1–18) Egyszer egy gyermektáborban – lehettem vagy nyolc éves – kaptam egy kis festményt egy festőpalántától (aki csak két évvel volt idősebb nálam, de már tudta, hogy festőművész lesz). A délelőtti foglalkozáson Krisztusról tanultunk: meghalt miértünk, a bűneinkért. A kép a tanítás alatt keletkezett, pillanatok alatt, a szemem láttára. Krisztus a keresztfán, mögötte a felkelő nap. Máiig is őrzöm, mint ahogy az ott hallott, a hitünk alapját képező gondolatokat. „...hogy éljünk általa.” (1Jn 4,9)

Csütörtök

Krisztus a mi békkességünk. Ef 2,14 (Zsolt 147,14; Mt 18,1–6; 2Móz 25,1–22) Az úrvacsora befejezésekor mondják a lelkészek ezt az agendában szereplő imádságot: „Urunk! Magasztalásodat hallotta fülünk, add, hogy siket legyen a veszedek és a békétlenség hangjára...” Nagyon szép imádság ez, és talán minden reggel ezt kellene imádkoznunk, rögtön felébredés után, hogy valóban teljesíteni is tudjuk. Akkor lesz békkesség a környezetünkben, ha mi magunk békét sugárunk. Az igazi belső békkességet, a „tenger mélyén lévő nyugalmat” Krisztusban találjuk meg. Így a felszínen fodrozódó hullámok is szépen lassan lecsendesülnek.

Péntek

Pál írja: Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok. 1Kor 15,10 (Ézs 46,9; Jn 19,31–37; 2Móz 32,1–14) De ki is vagyok én igazából? Mit értem el eddig életemben? Iskolák – munkahely – család – gyermekek – unokák? Így akartam? Vagy kudarcos az életem, és egész más irányt vett többször is, mint ahogy elképzeltem? Ahol most állok: küzdelmes út egy pontja. A múlt tapasztalataiból építkezni, a jelent boldogságban megélni, a jövőt tervezni, és előre örülni neki – ez mind én vagyok. Isten kegyelméből, a hit által. Mert ő van velem, és segít minden utamon, hogy a kudarcból tanuljak, a sikerekből pedig épüljek.

Szombat

Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán. 2Kor 4,6 (Zsolt 104,1–2; Jel 3,1–6; 2Móz 32,15–35) Majdnem tíz éve megkérdeztem egy evangélikus lelkészt, hogy mi élete fő célja. Azt válaszolta, ő azért él, hogy bevilágítson a szeretet fényével oda, ahol sötétség uralkodik. A válasz megmaradt bennem. Azóta többször is átéltem, milyen ez az említett sötétség, mint az átvirrasztott éjszakák csöndje, és azóta tudom, milyen fontos a sötétséget felváltó felkelő nap, a fény, a világosság, az evangélium. Az ember lelkében valóban világosság lesz, ha Krisztus arcán tájékozódva Isten szeretete az életében is világosságot gyújt.

■ BALOG ESZTER

VASÁRNAPTÓL VASÁRNAPIG

Ajánló a rádió és a televízió műsoraiból június 29-étől július 6-áig

VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA
<p>9.10 / Duna Tv Lúdas Matyi (magyar mesefilm, 1979) (70')</p> <p>10.04 / Kossuth rádió Református istentisztelet közvetítése a budahegyvidéki evangélikus templomból Igét hirdet Szabó István püspök. (56')</p> <p>12.00 / Duna II. Autonómia Evangélikus istentisztelet közvetítése Csömöről Igét hirdet Solymár Péter evangélikus lelkész. (2006) (61')</p> <p>17.20 / m2 Légy jó mindhalálig! (fekete-fehér magyar film, 1936) (71')</p> <p>19.05 / Duna Tv Olasz nyelv kezdőknek (dán-svéd játékfilm, 2002) (108')</p>	<p>10.50 / mtv Befejezetlen múlt A Fáklya művészegyüttes önálló estje a pécsi tettyei romoknál (55')</p> <p>13.30 / Kossuth rádió Erős vár a mi Istenünk! Az evangélikus egyház féléórás</p> <p>15.40 / Duna II. Autonómia Beszélő emlékházak 12/11. rész: Márai Sándor emlékhelyei (magyar ismeretterjesztő sorozat, 2001) (29')</p> <p>18.20 / zone europa Levél Amerikába (bolgár-holland-magyar film-dráma, 2001) (88')</p> <p>23.35 / Duna Tv Ahogy az Isten elrendeli... Olga filmje (magyar dokumentumfilm, 2000) (67')</p>	<p>6.05 / Duna Tv Vannak vidékek. Balaton (magyar ismeretterjesztő magazin, 2006) (51')</p> <p>7.35 / Duna Tv Isten kezében (ism.) (26')</p> <p>9.35 / PAX Két gyülekezet, egy templom (ZMC – 22')</p> <p>13.30 / Kossuth rádió Tanúim lesztek! A római katolikus egyház féléórás</p> <p>13.31 / Bartók rádió A Biblia éve 2008 100/27. rész (29')</p> <p>23.40 / Duna Tv Aranykalypa Egy év Karácsony Emilkevel a gyimesi Hídegyben (magyar dokumentumfilm, 2003) (55')</p>	<p>9.00 / PAX Fellner Jakab, a városépítő (művészettörténeti dokumentumfilm) (38')</p> <p>13.30 / Kossuth rádió „Te benned bízunk eleitől fogva...” A református egyház féléórás</p> <p>15.40 / Duna II. Autonómia Magyar történelmi arcképcsarnok Barabás Miklós (magyar ismeretterjesztő sorozat, 2002) (29')</p> <p>16.05 / m2 Danaida (magyar tévéfilm, 1971) (67')</p> <p>17.25 / Duna II. Autonómia Feszty Árpád: A magyarok bejövetele (magyar ismeretterjesztő film, 1995) (10')</p>
CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT	VASÁRNAP
<p>7.30 / Duna Tv Élő egyház (ism.) (26')</p> <p>12.00 / mr4 Déli harangszó a soproni német evangélikus templomból</p> <p>12.05 / Bartók rádió A Liszt Ferenc kamarazenekar hangversenye (90')</p> <p>18.00 / Bartók rádió A IV. váci nemzetközi gregorián-fesztiválról (25')</p> <p>20.00 / Duna II. Autonómia A honfoglalók hagyatéka (magyar ismeretterjesztő film, 2006) (55')</p> <p>22.00 / Duna Tv Ház a kőben (amerikai játékfilm, 2003) (121')</p> <p>23.40 / mtv Kaktusz (ausztrál film, 1986) (92')</p>	<p>9.00 / PAX Gyökössy Endre (portréfilm) (28')</p> <p>12.05 / Bartók rádió Ifjú roma művészek a Márványteremben</p> <p>12.25 / Duna II. Autonómia Tekercsek vándortarisznyában (magyar dokumentumfilm, 1997) (20')</p> <p>14.05 / Kossuth rádió Arvonások Paulus Alajos dokumentumfilm-rendező (30')</p> <p>20.35 / PAX Iránytű Konfliktusok és az önismeret (7')</p> <p>21.35 / Filmmúzeum A hetedik pecsét (svéd film, 1956) (93')</p>	<p>7.30 / Rádió C (FM 88,8) Evangélikus féléóra az Evangélikus Missziói Központ szerkesztésében</p> <p>12.05 / Duna Tv Isten kezében Remény a családban (26')</p> <p>18.00 / Duna II. Autonómia Vannak vidékek. Tihanytól Panonhalmáig (magyar ismeretterjesztő magazin, 2007) (52')</p> <p>18.3 / Bartók rádió A zenéről Bartha Dénes a zenéről 1. rész (1964) (60')</p> <p>20.05 / Duna Tv Az új földesúr (magyar játékfilm, 1989) (114')</p> <p>21.04 / Kossuth rádió Cseh pályaudvar Összeállítás Hásek, Čapek és Hrabal írásaiból (56')</p>	<p>8.30 / Civil rádió Evangélikus féléóra az Evangélikus Missziói Központ szerkesztésében</p> <p>9.50 / mtv Evangélikus magazin (25')</p> <p>10.55 / mtv Beszélgetés a Bibliáról (15')</p> <p>11.10 / mtv Finnugor evangélikus lelkészintéző (15')</p> <p>12.00 / Duna II. Autonómia Úrnapi református istentisztelet Makádrol (2007) (61')</p> <p>12.05 / Duna Tv Élő egyház (26')</p> <p>16.00 / m2 A Noszty fiú esete Tóth Marival (magyar film, 1937) (79')</p> <p>21.15 / Bartók rádió A Biblia éve 2008 100/28. rész (45')</p>

Evangélikus Élet

A MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ HETILAPJA

E-mail: evelet@lutheran.hu
EvÉlet on-line: www.evelet.hu
Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu

Szerkesztőség: 1085 Budapest, Üllői út 24.
Tel.: 1/317-1108; 20/824-5519, fax: 1/486-1195.
Szerkesztőségvezető: Boda Zsuzsa
(zsuzsa.boda@lutheran.hu). Szerkesztőségi titkár
(előfizetési és hirdetési ügyek referense): Vitális Judit
(judit.vitalis@lutheran.hu).

Főszerkesztő: T. Pintér Károly (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: Dobsonyi Sándor
(sando.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: Huszár
Mariann (mariann.huszar@lutheran.hu). Tervező-
szerkesztő / EvÉlet on-line: Nagy Bence
(bence.nagy@lutheran.hu). Főmunkatárs: Gazdag
Zsuzsanna (zsuzsa.gazdag@lutheran.hu).

Rovatvezetők: Ecsedi Zsuzsa – ÉnekKincsTár
(ezsu@lutheran.hu), Kendek K. Péter – Oratio
oecumenica (peter.kendek@lutheran.hu), Kóháti
Dorottya – Új nap – új kegyelem (dora.kohati@lu-
theran.hu), Véghegyi Antal – A vasárnap igéje
(antal.veghelyi@lutheran.hu).

Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu)
1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 1/317-5478, 1/486-
1228; 20/824-5518, fax: 1/486-1229. Felelős kiadó:
Kendek K. Péter (peter.kendek@lutheran.hu).

Nyomdai előállítás: Egri Nyomda Kft.
3300 Eger, Vincellérskola u. 3.
Felelős vezető: Kopka Viktor vezérigazgató

Árusítja a kiadó és a Magyar Posta Rt. (ÜLK)
INDEX 25 211, ISSN 0133-1302

Előfizethető közvetlenül a kiadónál vagy postautal-
ványon. Az előfizetési díj beföldön negyed évre
2585 Ft, fél évre 5170 Ft, egy évre 10340 Ft, szomszéd-
os országba egy évre 35 100 Ft (137,5 euró), egyéb
külföldi országba egy évre 41 000 Ft (161 euró).

Csak a minden hónap 15-ig beérkező lemondásokat
tudjuk az azt követő hónap elsejével törölni, el-
lenkező esetben még egy hónapig jár az újság.

Beküldött kéziratokat nem őrzünk meg és nem küld-
dünk vissza. Az adott lapszámba szánt kéziratokat a
megelőző hét csütörtökéig kérjük leadni! A hétfő del-
utáni lapzártakor kizárólag a hétfői eseményekkel
összefüggő (és a szerkesztőséggel előzetesen egyeztet-
ett) írásokat tudjuk figyelembe venni. Az e-mailben
küldendő kéziratokat az evelet@lutheran.hu,
a hirdetéseket a hirdetes@evelet.hu címre várjuk.

